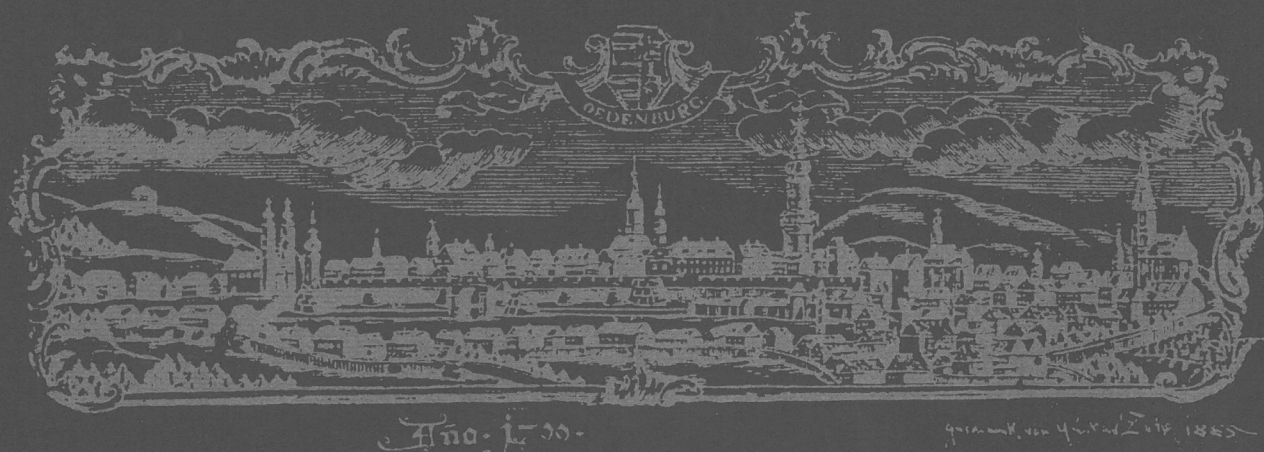

Nyugat-Magyarországi Egyetem
Erdőmérnöki Kar

A 2003. évben tiszteletdiplomában részesült
erdőmérnökök rövid szakmai életrajza

Sopron
2003.

ELŐSZÓ

A Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kara a Selmeci Akadémia közvetlen jogutódaként majd két évszázada minden évben elbúcsúztatja végzős hallgatóit. A kapcsolat az Alma Materhez életpályájuk egészén át megmarad, hiszen összetartja a hallgatókat és oktatókat az a nemes hagyomány, amit mi selmeci szellemként tisztelünk. Az Egyetem padjait elhagyó valétánsok számára kitörölhetetlen emlék a Sopronban eltöltött néhány év, de az Alma Mater sem feledkezik meg az itt felnőtt nemzedékekről.

Ennek egyik hagyományos és ünnepélyes megnyilvánulása, hogy a tanévnyitó ünnepélyen tiszteletdiplomát nyújtunk át az Alma Materben 50 éve (aranyoklevelesek), 60 éve (gyémántoklevelesek) és 65 éve (vasokleveles) végzett erdőmérnök kollégák részére. A 2003/2004 tanév ünnepélyes megnyitására 1 vasoklevél, 12 gyémántoklevél és 57 aranyoklevél kerül adományozásra a Kari Tanács határozata alapján, amellyel az Alma Mater tisztelettel fejet hajt idős gyermekei előtt, megköszönve életművüket, az elmúlt 50-60-65 év munkásságát, és mindazt, amit a magyar erdőkért, a magyar haza felvirágoztatásáért tettek.

Különösen nagy öröm számunkra, hogy az idén Sopronban köszönhetjük, és itt vehetik át tiszteletdiplomájukat a Selmeci Akadémiához kötődő, Sopronban induló, tanulmányaikat itt végző bányá-, kohó-, és földmérő mérnök kollégák, akik az elszármazott testvérkarok soproni követei, személyükben is megtestesítve az egykori Selmeci-Soproni Akadémia egységét.

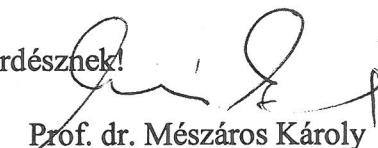
A testvérkarok képviselői a tavalyi évben megalakították a „Selmeci Akadémia Asztaltársaságot”, amely Budapesten, a Magyar Tudományos Akadémián működik, és várja a selmeci karokon egykor végzett kollégákat, lehetőséget biztosítva a testvérszaktmák képviselői közötti kapcsolatok bővítésének.

A Kar vezetése mélységesen átérzi azt a sok nehézséget, gondot, amellyel az elmúlt fél évszázad alatt meg kellett küzdeni, szerény eszközeinkkel igyekszünk elismerni azt, amit annak idején a sors számukra megadni nem tudott. Szeretnénk arany-, gyémánt- és vasdiplomásaink munkáját, életét példaként a fiatal generációkkal megismertetni.

Különösen ajánljuk e kiadványt tanulmányaikat kezdő ifjú hallgatóink számára, de reméljük, minden érdeklődő olvasó elismeréssel adózik idős kollégáink munkássága előtt.

Sopron, 2003. szeptember hó

Jó szerencsét! Üdv az erdésznek!

Prof. dr. Mészáros Károly
dékán

VASOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Szerémy György (Sopron, 1916) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 7621 Pécs, Perczel u. 12.

Oklevél száma: 80

Kelte: 1938. szeptember 30.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó-, és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1938-ban szerezte meg. Oklevele megszerzése után 3 hónapig az Eszterházy birtok gyulaji erdőgondnokságánál dolgozott. 1939-40-ben katonai szolgálatot teljesített. 1940 és 1943 között beosztott erdőmérnök, majd az Ösküi Erdőhivatal vezetőjének nevezték ki. A mérnökarban főhadnagy, majd százados volt.

A háborút követő években a honvédségi fakitermelés irányításával foglalkozott, majd leszerelését követően az FM-be helyezték át, és kinevezték a Nagybajomi Erdőgondnokság vezetőjének. 1950 áprilisában áthelyezték a Pécsi Erdőrendezőséghez. 1953-ban az erdőtelepítő állomáson dolgozott, majd ennek megszűntével a Mecseki Állami Erdőgazdasághoz került országfásítási előadónak.

1954-ben Árpádtetőn erdőművelési előadó, 1955-58. között erdőfelügyelő volt. 1958-68. között a Mecseki EFAG erdőművelési előadójaként tevékenykedett.

Ezt követően 1972-ig a Pécsi Erdőrendezőségen üzemtervező mérnök, majd 1978. október volt. Ezt követően még 1986. végéig az erdőrendezőségen dolgozott különböző munkákon.

Nyugalmazott őrnagy.

Szakmai munkáját az Erdészeti Kiváló Dolgozója kitüntetéssel ismerték el.

1988-ban aranyoklevelet, 1998-ban gyémántoklevelet kapott.

GYÉMÁNTOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Draskóczy József (Máramarossziget, 1912) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7090 Tamási, Hársfa u. 13.

Oklevél száma: 172 Kelte: 1943. június 26.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó-, és Erdőmérnöki Kar

Érettségit követően 1937-ben középiskolai tanári oklevelet szerzett Budapesten, majd 1943-ban szerezte meg erdőmérnöki oklevelét. Végzős hallgató korában Dr. Modrovich Ferenc professzor úr Út-Vasútépítési Tanszékén tanársegédként dolgozott.

Az erdőmérnöki oklevél megszerzését követően a Csíkszeredai Erdőigazgatóságon először beosztott erdőmérnök volt, majd segéderdőmérnöként a Gyergyó-Bélori erdőhivatal vezetésére kapott megbízást.

1944. októberétől a Komáromi Erdőigazgatóság, később a Budapesti Erdőfelügyelőség beosztott erdőmérnökeként dolgozott. 1945-50. között Piliscsabán az erdőhivatal vezetője volt.

1950-64. között a budapesti 1. sz. Erdőrendezősnél mint erdőrendező a terepi és belső üzemterv készítési munkát végezte.

1964-ben Tamásiba helyezték át, önálló irányító munkakörrel mint erdőfelügyelő tevékenykedett. 1968-tól 1978-ig, nyugállományba vonulásáig Tamásiban vezető, majd beosztott erdőfelügyelő volt.

Dr. Futó László (Pécs, 1921) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7815 Harkány, Táncsics u. 53.

Oklevél száma: 183 Kelte: 1943. október 21.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó-, és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1943-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése után Kárpátalján a Taracközi Fűrészüzemek helyettes vezetőjeként kezdett dolgozni.

1945-52. között Pécs város erdőgondnoka volt, és mint üzemgazdasági osztályvezető a Pécsi Erdőigazgatóságánál teljesített szolgálatot.

1956-ban Svájcba emigrált, ahol a NOVOPAN AG laboratóriumában dolgozott. Ezt követően Zürichben a Műszaki Főiskolán négy évig doktoranduszi tanulmányokat folytatott.

1962-től tanársegéd volt, majd docensként állt alkalmazásban az Eidgenössische Technische Hochschule-nál.

1986-ban nyugállományba vonult, ezt követően még egy évig mint kutató dolgozott a főiskolán.

Mint szakíró a fatechnológia területén 15 szacikket publikált. Könyvet írt a centrálperspektíva festészetbeli alkalmazásáról, melyet több nyelven is megjelentetett.

A svájci magyar rendezvények lelkes támogatója.

Gillay József (Szegvár, 1921) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Fő tér 7.

Oklevél száma: 185 Kelte: 1943. október 21.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó-, és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1943-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése után 1943-44-ben a huszti Máramarosi Közigazgatási Kirendeltségen, majd Királymezőn a Taracvölgyi Erdei Vasutaknál dolgozott. Ezt követően 1946-ig katonai szolgálatban majd angol hadifogságban volt. Hazatérve az Egri Erdőfelügyelőségen kapott munkát, majd 1947-ben a Bükkzsérci Erdőgondnokság vezetője lett.

Az 1950-es átszervezéskor Sopronba került, ahol az Erdészeti Technikumban tanárként, majd 1951-től harminc éven keresztül igazgatóhelyettesként végezte munkáját. Szakterülete a kémia és termőhelyismerettan volt, e tantárgyakból számos tankönyvet írt.

Hosszú tanári pályája során a tantervkészítés, bizottságokban való munka végigkísérte életét. Több helyen és alkalommal tartott továbbképző tanfolyamokat, szervezett kiállításokat.

1981-ben nyugállományba vonult, majd ezt követően még három évig mint óraadó tanár tevékenykedett. Életművével nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a soproni Erdészeti Technikum országos hírű oktatási intézménnyé vált.

Halász Aladár (Répceszemere, 1921) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1126 Budapest, Ugocsa u. 5.

Oklevél száma: 175 Kelte: 1943. október 21.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó-, és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1943-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése után az Egyetem Út-Vasútépítési Tanszékén először mint tanársegéd, majd mint adjunktus dolgozott 1944. nyaráig. Innen az Ungvári Erdőigazgatósághoz került, ahol kezdetben a Műszaki Osztályon, majd a Hátmegi Erdőgondnokságon teljesített szolgálatot.

1944-ben katonai szolgálatra vonult be, a németországi angol hadifogságból 1946. elején tért haza. Ezt követően a Balassagyarmati, majd a Szombathelyi Erdőigazgatóságon műszaki beosztásban tevékenykedett. Ő vezette a csákánydoroszlói magpergető építési munkáit.

1949. novemberében az Országos Tervhivatalba helyezték át. 1957-től az Országos Erdészeti Főigazgatóság, majd a minisztérium (FM, MÉM) főosztályain szolgált, végig közgazdasági munkakörben, vezetői beosztásokban. Mindig az erdészet fejlesztésén dolgozott. Fő feladatának az erdőművelés finanszírozási rendszerének a szakmai célokkal összehangolt működtetését, az erdőfeltárás és a faipar fejlesztési feltételeinek megteremtését tekintette.

1979-ben nyugállományba vonult. Nyugdíjasként egy ideig az ERTI Gazdaságtani Osztályának szakértőjeként dolgozott. Ezt követően angol nyelvű szakfordításokkal foglalkozott. Kiterjedt szakírói tevékenységet folytatott. Több, mint 50 magyar, német és angol nyelvű publikációja jelent meg. Részt vett több hazai és nemzetközi (FAO/ECE) angol nyelvű kiadvány szerkesztésében. Az 1990-es évek végén megjelent „Angol-Magyar/Magyar-Angol erdészeti, vadászati és faipari műszaki szótár”-t szerkesztette.

Az OEE elnökségi tagja és szakosztályvezetője volt. Angol szakkört, számítástechnikai tanfolyamot szervezett. A FAO Európai Erdészeti Bizottságában több éven keresztül képviselte Magyarországot, 1975-ben annak alelnökévé, majd 1977-ben elnökévé választották meg.

Több elismerése, kitüntetése közül kiemelkedik a Bedő-díj és a Munka Érdemrend arany fokozata.

Kiss Gyula (Arad, 1921) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 6000 Kecskemét, Lestár tér 1. 1/12.

Oklevél száma: 188 Kelte: 1943. október 21.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó-, és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1943-ban szerezte meg. Első munkahelye a Rahói Erdőigazgatóság volt, ahol Máramarosszigeten építésvezetőként dolgozott. Ezt követően rövid ideig a Pécsi Erdőfelügyelőségen volt, majd katonai szolgálat és hadifogság következett 1946. márciusáig.

Hazatérve Csongrád megyében 1946-54-ig erdőgondnokként, tervelőadóként és erdőművelőként tevékenykedett, csemetekerti, erdőtelepítő és felújítási munkákat végzett.

1954-1981. között erdőrendezési felügyelő, majd erdőfelügyelőség vezető és osztályvezető.

1981. augusztus végén nyugállományba vonult. Ezt követően még négy évig mint termelőszövetkezeti erdészeti szaktanácsadó Hódmezővásárhelyen munkálkodott.

Az Erdő c. szaklapunkban szakdolgozata jelent meg. Az OEE helyi csoportjának aktív tagja volt.

Kiváló dolgozó, az Erdészet Kiváló Dolgozója és a Munka Érdemrend bronz fokozata kitüntetések tulajdonosa.

Medvey Tibor (Győr, 1922) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9021 Győr, Bajcsy-Zsilinszky u. 19.

Oklevél száma: 189 Kelte: 1943. október 21.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó-, és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1943-ban szerezte meg, melyet követően a Máramarosszigeti Erdőigazgatóság Igazgatási Ágazatánál kezdett dolgozni. Innen Miskolcra került, majd 1944. novemberétől katonai szolgálatot teljesített, 1946. novemberéig hadifogságba került.

Hazatérére után 1946-49. között a MALLERD Győri Erdőigazgatóságánál erdőrendezőként dolgozott. 1949-ben letartóztatták és internálták. Szabadulva állástalan volt, majd Győrben a MÁV Osztálymérnökségén kapott munkát, szakaszmérnöki és beosztott mérnöki munkakörben dolgozott.

1965-75. között a MÁV Budapesti Építési Főnökségén mint kitűző mérnök, építésvezető és költségvetési előadó látott el feladatokat. 1966-ban vasúti pályák építése és fenntartása szakmérnöki diplomát szerzett.

1975-83. között ismét a MÁV győri Pályafenntartási Főnökségén dolgozott nyugállományba vonulásáig. 1976-78-ban a vasúti pályákkal kapcsolatos tantárgyakat oktatta a győri Mayer Lajos Szakközépiskolában.

1983-ban nyugállományba vonult. Ezután mint műszaki fordító és tolmács vállalt munkát a Rába Vagon- és Gépgyár átépítésénél. 1988-90-ben a Pannonhalmi Útépítő KV Üzemnél költségvetési és számlázási munkát folytatott. 1990-91-ben a Strabag-nál volt tolmács és számlavezető.

Két alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott.

Pethő Andor (Veszprém, 1921) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8220 Balatonalmádi, Dózsa Gy. u. 22.

Oklevél száma: 192 Kelte: 1943. október 21.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó-, és Erdőmérnöki Kar

Családjában harmadik generációsként választva az erdőmérnöki pályát, erdőmérnöki oklevelét 1943-ban szerezte meg. Oklevele kézhezvétele után először a MAORT Nagykanizsai üzeménél helyezkedett el.

1944-ben a német hadsereg kiürítési intézkedése kapcsán Németországba került, ahol három évig a kitelepített mélyfűrészi anyagok karbantartásában, megőrzésében dolgozott.

1948. elején került haza Magyarországra. Először a zalaegerszegi, majd áthelyezés révén az egri erdőrendezőséghez került. Mindkét helyen geodétaként az üzemtervi felméréseket végezte.

1953-tól 28 éven át, egészen 1981. évi nyugállományba vonulásáig az Út- Vasúttervező Vállalatnál (UVATERV) tevékenykedett.

Ez idő alatt egyrészt végigjárta a ranglétrát a segédtervezőtől a műszaki gazdasági tanácsadóig, másrészt szinte az egész országot bejárta gazdasági- és iparvágány tervezéssel, útkorszerűsítések tervezésével, végül export feladatok végzésével, melyek keretében az NDK-ban, Szlovákiában, Nigériában és Líbiában kapott komoly feladatokat.

Szabó Károly (Nemestördemic, 1918) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1083 Budapest, Illés u. 38/513.

Oklevél száma: 197 Kelte: 1943. október 21.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó-, és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1943-ban szerezte meg, melyet követően első munkahelye Ratostyán a Magyar-Olasz Faipari és Fakereskedelmi Rt-nél volt, ahol mint vasút üzemvezető és erdőfelmérő dolgozott.

1944. októberétől 1946. májusáig katonai szolgálatot teljesített, illetve hadifogoly volt. Hazatérve a MALLERD központjában kapott munkát erdőmérnöki beosztásban.

1949-50-ben az Erdőközpont útépítő kirendeltségén dolgozott, 1950-51-ben a Szilvásváradi Jávorkúti útépítésen építésvezető volt.

1952-ben az Erdészeti Útépítő Vállalat központjában szervezőként és műszaki vezetőként tevékenykedett.

1953-ban az ERDŐTERV-hez került szakosztályvezetőként, majd az ERFATERV-nél mélyépítési osztályvezetőként dolgozott.

1978-nam nyugállományba vonult, de korábbi munkahelyén még két évig tovább szolgált.

Munkáját három alkalommal kiváló dolgozói érem adományozásával ismerték el.

Szovják Jenő (Kőszeg, 1919) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Taschler u. 6.

Oklevél száma: 198 Kelte: 1943. október 21.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó-, és Erdőmérnöki Kar

1943-ban szerezte meg erdőmérnöki oklevelét. Első munkahelye a Komáromi Erdőgazgatóságon volt, majd 1944-ben a Máramarosszigeti Állami Erdőgazgatóságon a Műszaki Osztályon dolgozott. Innen Szombathelyre került az Állami Erdőgazgatóság Zalaegerszegi Erdőfelügyelőségre.

1945-ben Szombathelyen az erdők államosításával foglalkozott, majd 1948-ig földbirtokpolitikai munkát végzett. 1948-53. között a Kereskedelmi Osztályon dolgozott, 1949-ben annak vezetője lett. 1953-tól 1980-ig a Szombathelyi Erdőgazdaság Műszaki Osztályán dolgozott mint csoportvezető, és irányította az építési munkákat. A magasépítési munkák mellett a mélyépítési és erdőfeltárási munkákat is irányította és vezette. 25 év alatt több, mint 30 erdészházat épített, és több nagy építkezés műszaki ellenőre volt. Vadászházakat és munkásszállókat is épített, a Kőszegi hegyvidék erdeinek feltárását több évtizedes munkával oldotta meg.

1980-ban nyugállományba vonult, melyet követően a Szombathelyi Erdőgazdaság irattári anyagából adattárat létesített, az erdőfeltárási munkáknál szaktanácsot adott. Szabadidejében régi festői szenvedélyét folytatja, tájképeket, erdőrészleteket fest.

Munkáját három alkalommal kiváló dolgozó, egy alkalommal kiváló munkáért érdemrenddel ismerték el. 2000-ben az OEE Erdőfeltárási Szakosztálya „Az erdő feltárása terén kifejtett kiemelkedő munkájáért” elismerő oklevéllel tüntette ki.

Dr. Szőnyi László (Szeged, 1921) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1125 Budapest, Dániel út 23/G.

Oklevél száma: 177 Kelte: 1943. október 21.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó-, és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1943-ban szerezte meg. Az Egyetem Út- Vasútépítési Tanszékén már hallgatóként díjas gyakornok, diplomája megszerzése után adjunktus. A Besztercei, a háború befejezése után a Miskolci Erdőgazgatóságon vasút- és hídépítési munkakörben dolgozott, majd az Erdőhivatal vezetésével bízták meg.

1946-49. között a Királyhalmi Erdészeti Szakiskolában tanított, 1950-52. között a Földművelésügyi Minisztérium Szakoktatási Főosztályán, majd 1953-54-ben a Pest Megyei Erdőtelepítő Állomáson dolgozott.

1954-től az Erdészeti Tudományos Intézet alkalmazásában állt, ahonnan 1973-ban a MÉM Erdőrendezési Főosztályára rendelik be. A MÉM Erdőrendezési Szolgálatától ment nyugdíjba.

Nemzetközileg is elismert kutató, szakterülete szerteágazó: az erdészeti növénynevelés, talajvédelem és vízgazdálkodás egyaránt tanítómesterének vallhatja. Széleskörű idegen nyelvismerete felhasználásával nagy szerepe volt hazánk erdészetének külföldön való megismertetésében. Számos nemzetközi szervezetben, köztük a IUFRO-ban is képviselte hazánkat az erdészeti nevelés tárgykörben. Az 1971-ben szervezett nemzetközi FAO Oktatási Központ igazgatója volt.

A mezőgazdasági (erdészeti) tudományok kandidátusa, a Nyugat-Magyarországi Egyetem címzetes egyetemi tanára. Mintegy 80 közleménye jelent meg hazai és külföldi szaklapokban, könyvekben.

Tevékenységet a legmagasabb szakmai és egyéb kitüntetésekkel ismerték el.

Dr. Tóth Béla (Öcsöd, 1921) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 4032 Debrecen, Poroszlai u. 81. I/5.

Oklevél száma: 178 Kelte: 1943. október 21.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó-, és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1943-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése után első munkahelye a Besztercei Erdőigazgatóság volt, ahol mint erdőrendező dolgozott. 1944. végén katonai szolgálatra vonult be, a hadifogságból 1945. végén tért haza.

1946-49. között erdőgondnok volt a Szeghalmi és Szolnoki Erdőgondnokságokon, majd 1949-53. között főmérnökként tevékenykedett a Szolnok Megyei Állami Erdőgazdaságnál.

1953. és 1982. között az Erdészeti Tudományos Intézetben kezdetben kutatóként, majd a Tiszántúli Kísérleti Állomás vezetőjeként, 1970-től annak igazgatójaként dolgozott.

1982-ben nyugállományba vonult; folyamatosan továbbra is az ERTI kutatója maradt.

Tudományos kutatói munkássága a szikes talajok fásítása, az alföldi termőhelyi viszonyok vizsgálata, értékelése, erdőtelepítési és erdőgazdálkodási módok, ajánlások kidolgozása témákat öleli fel. Jelentős szerepet vállalt a hazai nemesnyárfa nemesítési, erdősítési, telepítési és állománykezelési módok kidolgozásában. Széleskörű szakirodalmi munkásságára jellemző, hogy 164 publikációt jelentetett meg, ebből 4 önálló könyv és 25 társszerzőként írt könyvrészlet.

A Nyugat-Magyarországi Egyetem címzetes egyetemi tanára, az MTA Erdészeti Bizottság erdőművelési munkabizottságának tagja, a Debreceni Akadémiai Bizottság erdőgazdálkodási munkabizottságának tiszteletbeli elnöke, és még több más szakmai társadalmi bizottságban végez munkát. Az OEE-nek 1941. óta tagja.

Kiemelkedő munkásságát két alkalommal minisztériumi kiváló dolgozó kitüntetéssel ismerték el. Bedő-díj, Pro Silva Hungariae, Ember az Erdőért, Vadas Jenő Emlékérem tulajdonosa.

ARANYOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Ambrus Tivadar (Celldömölk, 1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Hadnagy u. 54.

Oklevél száma: 33-1953/54

Kelte: 1953. december 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. decemberében szerezte meg. Oklevele megszerzése után 1954. január 15-től az Észak-zalai Állami Erdőgazdaságnál erdőművelési, gépesítési előadóként, majd a zalaegerszegi, zalacsányi és szentgyörgyvölgyi erdészeteknél erdőművelési, fahasználati, gépesítési szakelőadóként dolgozott.

1957. szeptemberében áthelyezéssel a szombathelyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdasághoz került, ahol először a központban erdőművelési előadóként, majd 1960-tól a Szombathelyi Erdészet erdészetvezetőjeként tevékenykedett közel 20 esztendeig.

1980-tól a szombathelyi Fakombinát Erdőgazdaságának központjába került, ahol igazgatási ügyekkel foglalkozott.

1990. januárjában nyugállományba vonult, nyugdíjasként tevékenységét az Erdőgazdaságnál folytatta.

1991-től a Szombathelyi Erdőfelügyelőségénél, illetve jogutódjánál, az Állami Erdészeti Szolgálat felügyelőségénél dolgozik jelenleg is, vállalkozóként.

Feladatai során a gazdasági tevékenységek szervezése, irányítása volt meghatározó.

Három alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült, számtalan esetben elismerést, jutalmat kapott.

Dr. Andor József (Zalalövő, 1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Erdész u. 12.

Oklevél száma: 43-1953/54

Kelte: 1953. december 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

nyelvel

Erdőmérnöki oklevelét 1953. decemberében szerezte meg. 1954. január 2-án a Lenti Állami Erdőgazdaságnál üzemvezetői beosztásban állt munkába. A vállalat megszűnésével átkerült a jogutód Nagykanizsai Állami Erdőgazdasághoz, ahol 1956. áprilisában szakfelügyelőnek nevezték ki.

1957-1969. között a Dél-zalai Állami Erdőgazdaság igazgatóhelyettes-főmérnöke volt. 1970-ben az akkor megalakult Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság igazgatóhelyettesévé nevezték ki, mely munkakörben 1985. november 30-ig tevékenykedett. 1985. decemberétől 1989-es nyugállományba vonulásáig vezérigazgató-helyettesként dolgozott.

1983-ban az Egyetem címzetes egyetemi docense, 1990-ben címzetes egyetemi tanára lett. 1986-ban műszaki egyetemi doktori oklevelet szerzett.

Nyugdíjasként az Erdőmérnöki Kar Erdőhasználati Tanszékén tartott előadásokat, 15 évig az erdőmérnöki szak államvizsga bizottságában tevékenykedett.

33 éven keresztül részt vett az Egyetem és az erdészeti szakközépiskolák gyakorlati bemutatóinak szervezésében.

Szakirodalmi munkásságát 15 publikáció jelzi. Szakmai fórumokon elhangzott előadásaiban elsősorban a fahasználat, a fafeldolgozás, az erdőművelés, a műszaki fejlesztés, az üzemszervezés, az ökonómia, a gépesítés és a kereskedelem témaköreivel foglalkozott. Részt vett az erdőgazdálkodás-fejlesztés gyakorlati kérdéseit érintő országos szakmai irányelvek kidolgozásában. 18 évig vezette az OEE Erdőhasználati Szakosztályát, 24 éven keresztül az OEE elnökségi tagja volt. Tagja volt az MTA Erdészeti Bizottságának is.

Szakmai munkásságát Kiváló Dolgozó, négy alkalommal az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetésekkel ismerték el. A Kiváló Újító ezüst fokozatának és a Bedő Albert díj tulajdonosa.

Dr. Barcsay László (Berettyóújfalu, 1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 1124 Budapest, Bűrök u. 18.

Oklevél száma: 62-1953/54

Kelte: 1953. december 17.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően 1954-56. között az Erdőkémia Vállalat tolmácsi, első hazai gyári falepárló üzemének építkezésében és üzemeltetésében üzemmérnökként dolgozott. 1956-58-ban a Győri Tervező Vállalat Soproni Tervező Irodájában segédtervező volt. 1958-72. között az Erdőterv Erdőgazdasági Tervező Iroda építéstervezőjeként 102 erdészeti létesítményt tervezett. 1972-73-ban az Erdőgazdasági és Faipari Egyesülés műszaki-gazdasági tanácsadójaként elkészítette az egri erdőgazdasági gépjavítóüzem tervét. 1973-74-ben a Pest Megyei Beruházási Vállalat létesítmény főmérnökeként megépítette az első hazai könnyűszerkezetes iskolát Gödöllőn.

1974-91. között először az Országos Természetvédelmi Hivatal fejlesztési főmérnökeként dolgozott, majd a Tájvédelmi Osztályt szervezte és vezette. Kidolgozta és bevezette a természetvédelmi tervezési rendszert. A Minisztérium tanácsosaként kidolgozta a természetvédelmi oltalom alatt álló területek és természetvédelmi értékek számítógépes nyilvántartási rendszerét, részt vett az első hazai természetvédelmi térkép elkészítésében.

1985. szeptemberében egyetemi doktori címet szerzett.

Nyugállományba vonulását követően 1992-től környezetvédelmi szakértőként környezeti tanulmányokat készít, környezetvédelmi hatástanulmányokat végez.

Szakirodalmi munkásságát 22 erdészeti, 36 természetvédelmi, 18 történelmi ismeretterjesztő publikáció jelzi. Több egyetemi jegyzet, könyv társszerzője illetve társszerkesztője.

Társadalmi tevékenysége során részt vett az Országos Cserkészszövetség újjászervezésében, illetve történelmi makett és dioráma kiállítások készítésében.

Az Erdészet Kiváló Dolgozója, a Szocialista Kultúráért és Kiváló Mérnök kitüntetések tulajdonosa.

Besenyei János (Besenyőtelek, 1927) okleveles erdőmérnök

meghelt

Címe: 3300 Eger, Mikes Kelemen u. 1.

Oklevél száma: 71-1953/54

Kelte: 1953. december 19.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. decemberében szerezte meg, melyet követően a Mátrai Állami Erdőgazdaság Erdőkövesdi Erdészeténél dolgozott.

Kezdetben erdészetvezető-helyettes volt, 1955-től mint erdészetvezető tevékenykedett.

1967-től 1989-ig, nyugállományba vonulásáig az Egri Állami Erdőfelügyelőség igazgatója volt.

Több elismerő oklevél mellett szakmai munkáját három alkalommal az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetéssel, a Munka Érdemrend bronz, ezüst, majd arany fokozatával ismerték el.

Társadalmi tevékenysége során a Heves Megyei Vadásztársaság vadászmentere volt, a Heves Megyei Népi Ellenőrző Bizottság tagjaként tevékenykedett.

Dr. Csanády Etele (Szombathely, 1931) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Ady Endre u. 24.

Oklevél száma: 34-1953/54

Kelte: 1953. december 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Már erdőmérnöki oklevelének megszerzését megelőzően, 1949-től demonstrátorként tevékenykedett az Egyetem Elektrotechnikai Tanszékén.

1953-tól egyetemi tanársegédként dolgozott az Egyetem Kémia Tanszékén, ahol 1963-tól 1992-es nyugállományba vonulásáig egyetemi adjunktusként erdőmérnök és faipari mérnök generációknak oktatta az általános és szerves kémia tantárgyat.

Mint a tantárgy előadóját és gyakorlatvezetőjét a hallgatóság részéről nagy tisztelet és megbecsülés övezte.

Szakirodalmi munkássága során elektroncső karakterisztika vizsgálatokkal, elektronikus nullindikátorok szerkesztésével, nagy precizitású pH-meghatározással, fák bioelektromos potenciáljának meghatározásával, Dead-stop módszerrel való C-vitamin méréssel, Conlometriás áramstabilizátor szerkesztésével, erdőtalajok redoxpotenciáljának meghatározásával, erdőállományok porszűrő hatásának vizsgálatával, gyomirtószeres fákra gyakorolt hatásának mérésével, speciális elektronikus pH-mérő szerkesztésével, erdei jármű okozta légszennyezés vizsgálatával, erdei források és patakok kémiai elemzésével foglalkozott. E felsorolt témákból készültek el és jelentek meg tudományos dolgozatai.

Társadalmi tevékenysége során fennállásáig a hallgatói természetjáró szakosztály vezetője volt.

Jelenleg független matematika magántanárként dolgozik.

Csermely László (Miskolc, 1930) okleveles erdőmérnök

meghalt

Címe: 3525 Miskolc, Tárkányi út 2/a.

Oklevél száma: 15-1953/54

Kelte: 1953. december 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. decemberében szerezte meg, melyet követően Miskolcra került. Először a LÁEV üzemnél üzemvezető volt, majd a Bányabükki Erdészetről szakelőadóként dolgozott. Ezután a Répáshutai Erdészetről lett erdőszigetvezető, majd a Miskolci Erdőgazdaság központjában fahasználati előadóként, erdőhasználati csoportvezetőként, később főmérnöként tevékenykedett.

Átszervezés után a jogutód Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál előbb igazgatóhelyettes, később igazgató, majd vezérigazgató volt 1982. végén bekövetkezett rokkant nyugdíjazásáig.

Nyugállományba vonulását követően az igazságügyi miniszter által kijelölt országos hatáskörű erdőszeti, faipari és vadászati igazságügyi szakértő lett, mely tevékenységet 2002-ig végezte.

Munkaköreivel kapcsolatban társadalmi tevékenységet az MSZMP-ben, MEDOSZ-ban, az MHSZ Megyei Szervezetében, valamint a Magyar Országos Sport Szövetség Lövészklubjának országos és helyi szervezeteiben végzett.

Szakmai tevékenységét tíz alkalommal Kiváló Dolgozó, Szocialista Munkáért Érdemérem, két alkalommal az Erdészeti Kiváló Dolgozója és a Munkaéremrend ezüst fokozatával ismerték el.

Csobánci Erzsébet (Kiskunhalas, 1928) okleveles erdőmérnök

Címe: 1023 Budapest, Bólyai u. 4.

Oklevél száma: 48-1953/54

Kelte: 1953. december 16.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét az első hölgyhallgatók egyikeként 1953. decemberében szerezte. Diplomamunkáját a Gépesítési Tanszéken a Börzsönyben való kötélpályás rönkszállítás témában, mely a gyakorlatban is megvalósult. 1954. januárjától a Börzsönyben, a Váci Erdőgazdaságnál volt műszaki előadó.

Erdőgazdasági szállítógépekkel, erdei vasutakkal, építési munkákkal foglalkozott 1956. júniusáig. 1956. júliustól 1961. februárig Budapesten az ERDÉRT Vállalatnál gépesítési előadói munkakörben dolgozott, fűrészipari gépek, fűrészcsarnok berendezések, kisvasutak felügyelete tartozott hozzá.

1961. februártól 1962. decemberéig az Országos Erdészeti Főigazgatóságon műszaki előadóként tevékenykedett, feladata a faipari gépek munkaügyi felmérése volt. Eközben 1960-62-ben az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetemen közlekedés üzemmérnöként szerzett végzettséget.

1962-69. között a Ládaipari Vállalatnál gépesítési és építészeti előadóként dolgozott, faipari gépekkel és fűrészcsarnokokkal foglalkozott. A vállalat megszűnése után az Út- Vasútépítő Vállalatnál helyezkedett el, előkészítő mérnök munkakörben, az egész ország területén nagyberuházásokon, lakótelepek külső közművein dolgozott.

1983. januárjában nyugállományba vonult.

Dsupin János (Fáy, 1924) okleveles erdőmérnök

mezhold

Címe: 3244 Parádfürdő, Peres u. 31.

Oklevél száma: 69-1953/54

Kelte: 1953. december 19.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően a Szendrői Állami Erdőgazdaságnál az Edelenyi Erdészetnél szakelőadói beosztásban helyezkedett el. 1955-ben az Erdőgazdaság fahasználati előadójaként tevékenykedett.

1957-ben az 1956-os magatartása miatt elbocsátották. 1957-től az ÉM 21. Állami Építő Vállalatnál helyezkedett el fizikai munkakörben, később építésvezetői beosztásba került.

1958-ban visszakerült a Mátrai Állami Erdőgazdasághoz, ahol kezdetben fizikai munkakörben dolgozott. Községhatáros fásítási üzemterveket készített az egri erdőrendezőség felügyelete mellett, majd 1959-ben országfásítási előadó lett.

1960. és 1972. között fahasználati előadóként dolgozott. 1963-ban elkészítette a bruttósító-nettósító táblázatot, amelyet az erdészeti gyakorlat hasznosított.

Javaslatára, saját tervezésű szárítóval 1967-ben parkettagyártó üzem épült. A tervezett szárító 1985-ben szabadalmat kapott.

1974-től 1984-es nyugállományba vonulásáig a Mátrafüredi Erdőgazdasági Szakmunkásképző Iskolában, mint gyakorlati oktató dolgozott.

Nyugdíjasként kezdte a fűrészáru-szárító szabadalmaztatását, mely sikerét követően egyéb (pl. árvízkarok megakadályozása) gyakorlati megoldási javaslatokat dolgozott ki.

Fekete Béla (Kúp, 1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Látóhegy u. 3.

Oklevél száma: 12-1953/54

Kelte: 1953. december 1.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően 1954. januártól 1955. júliusig az Erdőgazdasági Építő Vállalat devecseri székhelyén építésvezetőként dolgozott. 1955. júliustól az év végéig a Nyírádi Bányüzemhez helyezték át, ahol szintén építésvezetőként a külszíni magas és mélyépítési munkákat szervezte, a kivitelezéseket irányította.

1956-67. között a Közép-dunántúli Szénbányászati Trösztnél tevékenykedett, fő feladata a szénbányák területén lévő építési munkák szervezése, ellenőrzése volt. 1967-69-ben a KPM Közúti Igazgatóságához került Veszprémbe, ahol szakaszmérnökként dolgozott.

1969. májustól 1971. októberig a Dunántúli Vízügyi Építő Vállalatnál főépítésvezető volt, majd 1971-től 1985. december 31-ig a Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Tervező Beruházási Vállalatnál dolgozva fejezte be aktív pályafutását, mint műszaki osztályvezető.

Nyugállományba vonulását követően rövid ideig a Veszprémi Egyetemen és a Várpalotai Hidrotervnél vállalt feladatot.

Kiváló Munkáért kitüntetéssel és két alkalommal minisztériumi kitüntetéssel ismerték el szakmai tevékenységét.

Somlóhegyen hosszú ideje szőlőültetvényt művel, szőlőtermelői és borászati tevékenységéről a szakirodalom (pl. Borások Évkönyve, Borkalauz) több helyen is elismerően tesz említést, borait a Külügyminisztérium reprezentációs célokra használja.

Fleck Ernő (Szombathely, 1929) okleveles erdőmérnök

Címe: 1056 Budapest, Belgrád rakpart 27.

Oklevél száma: 36-1953/54

Kelte: 1953. december 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. decemberében szerezte meg, melyet követően a budapesti székhelyű ERDŐTERV-hez került.

Kezdetben a vállalat magasépítési csoportjában dolgozott, majd 1956. szeptemberétől átkerült a mélyépítési osztályra.

1989. végén történt nyugállományba vonulásáig a mélyépítési osztály úttervezőjeként tevékenykedett.

Az általa tervezett utak szinte az összes magyarországi erdőterületen fellelhetők.

Egyike azon erdőmérnököknek, akik a legtöbb erdőgazdasági utat tervezték.

Az úttervezésen kívül számos ipartelepi mélyépítési tervet is készített.

Fodor Imre (Kővágóöttös, 1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 2660 Balassagyarmat, Török Ignác u. 19.

Oklevél száma: 16-1953/54

Kelte: 1953. december 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. decemberében szerezte meg, melyet követően Pécssett, a Mecsek-keleti Erdőgazdaságnál először a Kisvaszari Erdészethnél, majd Vajszlón kezdett el dolgozni. Hat évi gyakorlatot követően 1960-ban a Cserháti Erdőgazdasághoz került, ahol erdészetvezetőként, majd központi előadó és osztályvezető beosztásokban tevékenykedett. Ezt követően munkaadót kellett váltania: egy évig erdőfelügyelő volt, majd 12 évig az Egri Erdőfelügyelőségél az Ipolyvidéki Osztályt vezette.

1973-ban a Cserháti Erdőgazdasághoz műszaki igazgatóhelyettesnek hívták vissza, és e beosztásból a jogutód Ipolyvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Erdőgazdaságtól ment nyugdíjba 1990. februárjában.

Nevéhez fűződik az 1960-as években országosan használt parkettléc-köböző füzet elkészítése.

Munkáját három vállalati, egy minisztériumi Kiváló Dolgozó kitüntetéssel, Fásítási Emlékplakettel, Széchenyi Oklevéllel, Honvédelmi Emlékéremmel és a Haza Szolgálatáért Emlékéremmel ismerték el.

Aktív társadalmi tevékenységet folytatott: sportlövész klubot vezetett, részt vett a Polgári Védelem munkájában, évekig vezette a helyi Városszépítő Egyesületet, ma is tagja a Rákóczi Tárogató Egyesületnek. Egyik alapító tagja az Egyetem alapítványának.

2000-ben önálló novellás kötete jelent meg „Madárlátta morzsák” címmel, vadászati témakörben.

Fodor István (Kiskunhalas, 1929) okleveles erdőmérnök

meghalt

Címe: 8360 Keszthely, Honvéd u. 4/c.

Oklevél száma: 5-1953/54

Kelte: 1953. március 28.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. márciusában szerezte meg. Még szigorló erdőmérnök korában 1951-52. eleje között az Egyetem Építési Tanszékén volt műszaki rajzoló, majd 1952-53-ban Inotán az építőiparban tevékenykedett.

1954-56. között a Devecseri Erdőgazdaságnál, összevonás után a Magasbakonyi Erdőgazdaságnál műszaki beosztásban (építészet-gépesítés) dolgozott.

Forradalmi tevékenysége miatt 1957-61. között a Bakonyi Bauxit Bányánál dolgozott, a végén mérnökség vezetői beosztásban.

1961-67. között a Veszprémi Erdőgazdaságnál előbb fahasználati előadó volt, majd tervezési csoportvezetővé nevezték ki. 1967-70. között megszűnéséig a Nyugat-magyarországi Erdőgazdasági és Faipari Egyesülés igazgatóhelyettese volt.

Ezt követően 1970-től 1989-es nyugállományba vonulásáig a Balatonfelvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságban Keszthelyen volt közgazdasági osztályvezető.

Szakirodalmi munkásságát az „Erdő”-ben közgazdasági témában megjelent 7 publikáció jelzi.

Mint nyugdíjas, más területen továbbra is aktívan dolgozik.

Frivaldszky Margit (Bogár Istvánné) (Sopron, 1929) okleveles erdőmérnök

Címe: 1011 Budapest, Székely u. 2-4.

Oklevél száma: 37-1953/54

Kelte: 1953. december 15.

elhunyt 2006.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1945-ben iratkozott be a Budapesti Műszaki Egyetem Erdőmérnöki Karára, és 1953. december 15-én az Erdőmérnöki Főiskola állította ki az oklevelét.

Közben egyetemi átszervezések miatt három évig az Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Karának hallgatója volt, erdőipari szakon.

Végzés után, 1954. januárjától az Országos Tervhivatal Mezőgazdasági Főosztályán helyezkedett el, mint faipari előadó.

1957-től az Erdőgazdasági Tervező Irodánál önálló tervezőként dolgozott, innen főosztályvezetői beosztásból ment nyugállományba 1985. októberében.

Szakmai munkásságát a Faipar Kiváló Dolgozója miniszteri kitüntetéssel ismerték el.

Gönczöl Imre (Kunágota, 1931) okleveles erdőmérnök

Címe: 1124 Budapest, Bűrök u. 16.

Oklevél száma: 50-1953/54

Kelte: 1953. december 16.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. decemberében szerezte meg, melyet követően 1956-ig a Furnér- és Lemezművek Bútorlapgyártó Üzemben dolgozott művezetőként ill. üzemmérnökként. 1956-60. között az OEF Faipari Főosztályán mérnök, majd főmérnök volt. 1960-62-ben a Faipari Kutató Intézetben tudományos munkatársként tevékenykedett.

1962-től 1991-ig az ERDŐTERV – ERFATERV először önálló irányító mérnöke, majd technológusa, szakosztályvezetője, osztályvezető főmérnöke, később főosztályvezetője, műszaki-gazdasági tanácsadója, főmunkatársa, végül műszaki főtanácsosa volt.

1966-ban iparjogvédelmi szakvizsgát tett, 1968-ban szabadalmi ügyvivői jogosítványt, 1978-ban középfokú német nyelvvizsgát szerzett.

Valamennyi munkahelyén az elsődleges faipar területét érintő tevékenységet folytatott. Külön kiemelhető a fűrészipar rekonstrukciójával kapcsolatos technológiai tervezés és az iparjogvédelmi tevékenység.

Nyugállományba vonulás óta szabadalmi ügyvivői és fordítói tevékenységet folytatott.

Szakirodalmi tevékenységét két szakkönyv társszerzősége, szakcikkek, előadások, egyetemi jegyzet lektorálások, diplomaterv és szakdolgozat bírálatok jelzik.

A FATE, OEE és a Magyar Iparjogvédelmi Egyesület tagja.

Munkáját négy alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel, a Faipar Fejlesztéséért Emlékéremmel, Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetéssel ismerték el.

Dr. Hajdu István (Pilismarót, 1931) okleveles erdőmérnök

meghalt

Címe: 7570 Barcs, Bajcsy-Zs. u. 32.

Oklevél száma: 19-1953/54

Kelte: 1953. december 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után Esztergomban a Pilisi Állami Erdőgazdaságnál kezdett dolgozni, ahol 1955-ig műszaki vezetőként tevékenykedett. 1955-56-ban az ERTI ugodi Kísérleti Állomásán tudományos segédmunkatárs volt, ahol az erdészeti robbantások című, könyvalakban is megjelent témával foglalkozott. Eredményeit később jelentős hegyvidéki útépitési munkáknál, útbevágási illetve tuskórobbantási munkáknál használták fel.

1956-60. között a veszprémi Magasbakonyi Állami Erdőgazdaságnál, mint fahasználati előadó, később Urkúton, mint erdészetvezető tevékenykedett.

1961-62-ben az Észak-somogyi Erdőgazdaság Szőlősgyőröki Erdészeténél volt fahasználati előadó.

1963-73. között a középrigóci Erdészeti Szakmunkásképző Iskolában erdőmérnök-szaktanárként tanított. 1971-től 1991-es nyugállományba vonulásáig az Állami Erdőrendezőség Kaposvári Igazgatóságán erdőfelügyelőként dolgozott.

Aktív majd nyugdíjas korában is számos szakcikke jelent meg az „Erdő” és az „Erdészeti Lapok” hasábjain.

Halász Aranka (Makó, 1928) okleveles erdőmérnök

Címe: 6000 Kecskemét, Nyíri u. 29.

Oklevél száma: 88-1953/54

Kelte: 1953. december 22.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Elhagyott 2007. május 29.

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után 1954-55-ben a sátoraljaújhelyi Állami Erdőgazdaság Füzeskomlói Erdészeténél erdészetvezető-helyettesként dolgozott. 1955. novemberétől 1957. novemberig a Dél-Kiskunsági Erdőgazdaság Harkakötönyi Erdészeténél erdészeti szakelőadóként tevékenykedett, elsősorban erdőtelepítési, csemetekerti munkákat irányított.

1957. novemberétől 1959. januárjáig az Észak-Kiskunsági Erdőgazdaság kecskeméti központjában építési előadó volt. 1

1959-61-ben Budapesten az Állami Erdőrendezőségénél erdőrendezési felügyelőként tevékenykedett. Feladata a Kecskeméti Erdőgazdaság területén végzett gyérítések, véghasználatok ellenőrzése volt. 1962-64-ben Kecskeméten a Kiskunsági Erdőgazdaság Erdőművelési Osztályán termőhelyfeltáróként dolgozott.

1964. novemberétől 1983. decemberéig, nyugállományba vonulásáig a Kiskunsági Erdő- és Fafeldolgozó Erdőgazdaság Műszaki Osztályán építési előadó volt. Meglévő üzemi épületek, erdészházak felújításának, karbantartásának tervezését, új erdészházaknál műszaki ellenőri feladatok ellátását, költségvetések tervezését végezte.

Nyugdíjasként rövid ideig a kelebiai magpergető felújításával kapcsolatos költségvetést készítette.

Munkáját Kiváló Dolgozó és Kiváló Munkáért kitüntetésekkel ismerték el.

Hártó János (Szokolya, 1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 4032 Debrecen, Kartács u. 15.

Oklevél száma: 85-1953/54

Kelte: 1953. december 22.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953-ban szerezte. Pályafutását 1954-ben a Balassagyarmati Állami Erdőgazdaság Romhányi Erdészeténél erdőművelési szakvezetőként kezdte. 1955-58. között a Romhányi Erdészet vezetője volt.

1964. októberétől a Hajdúsági Állami Erdőgazdaság Fahasználati és Kereskedelmi Osztályát vezette. 1968-tól 1970-ig az Erdőgazdaság főmérnökeként dolgozott.

Az 1970-es Nyírségi és Hajdúsági Erdőgazdaság összevonás után főmérnökként, majd vezérigazgató-helyettesként a Gazdaság fahasználati, fafeldolgozási, kereskedelmi ágazatait irányította.

1990. januárjában nyugállományba vonult.

Társszerzője a Dr. Keresztési Béla által szerkesztett „Az akác termesztése és hasznosítása” c. kiadványnak.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagja.

Munkáját öt alkalommal Kiváló Dolgozó, két alkalommal az Erdészet Kiváló Dolgozója, két alkalommal miniszteri Kiváló Munkáért kitüntetésekkel ismerték el.

Horváth Károly (Agyagosszergény, 1929) okleveles erdőmérnök

meghelt

Címe: 8500 Pápa, Hársfa u. 17/a.

Oklevél száma: 70-1953/54

Kelte: 1953. december 19.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után 1954. januárjában a Veszprémi Erdőgazdaság Veszprémi Erdészeténél kezdett dolgozni az év szeptemberéig. Ezt követően a Pápai Erdőgazdaság Pápai Erdészetéhez került erdőművelési előadónak.

1961-ben áthelyezték a Veszprémi Erdőfelügyelőség Pápai Kirendeltségéhez. Mint erdőfelügyelő dolgozott 1991-ig. Tevékenysége a Magasbakony területén, Bakonyszentlászló, Bakonybél, Farkasgyepű Erdészeteknél folyt. Munkakörei a fakitermelések és erdősítések ellenőrzésére terjedtek ki.

Nyugállományba vonulását követően még két évig dolgozott az Erdőfelügyelőségen.

1975. óta kárszakértőként tevékenykedik.

Szakmai munkáját három alkalommal Kiváló Dolgozó oklevéllel, két alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el.

Járási József (Ipolytarnóc, 1930) okleveles erdőmérnök

meghelt

Címe: 2600 Vác, Vöröskereszt u. 52.

Oklevél száma: 72-1953/54

Kelte: 1953. december 19.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően 1954-60. között először a Csákvári, majd a Vértesi Állami Erdőgazdaságnál dolgozott fahasználati műszaki vezetői beosztásban.

Ekkor kezdődött a fakitermelés gépesítése, ahol aktív szerepet vállalt.

1960-1975. között a Börzsönyi Állami Erdőgazdaságnál erdőszetvezetőként tevékenykedett. Eredményességét számos elismerés bizonyította.

1975-ben a Fagazdasági Vállalatok Országos Központjába került erdőművelési és vadászati munkakört töltött be.

1983-86. között a MÉM keretén belül gazdaságelemzéssel foglalkozott, majd betegsége miatt leszázalékolták, és nyugállományba vonult.

Dr. Joó Imre (Nagykanizsa, 1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Széll Kálmán u. 34.

Oklevél száma: 7-1953/54

Kelte: 1953. november 30.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953-ban szerezte meg erdőipari szakon. 1954-től az Erdőgazdasági Építő Vállalat Budapest vidéki építésvezetőségein dolgozott, mint gyakornok, technikus és építésvezető. Erdei feltáróutak, iparvasutak és üzemi épületek kivitelezését irányította.

1956-ban a Magyar Beruházási Bankban Szombathelyen műszaki ellenőrként, mérnökként tevékenykedett. Az állami beruházások műszaki ellenőrzését látta el.

1957-1988. között a szombathelyi Nyugat-magyarországi Fűrészeknél, majd jogutódjánál, a Fagazdasági Kombinátnál dolgozott, először műszakvezetőként, fejlesztőként. Az első hazai forgácsolóüzem tervezési munkáiban vett részt. 1964-től főtechnológus, 1974-től műszaki fejlesztési osztályvezető, 1977-től fejlesztési főmérnök volt. A teljes vertikumra vonatkozó tervezési, gyártásfejlesztési és beruházási tevékenységeket irányította.

1980-tól mint gyárigazgató a fafeldolgozás és épületelemgyártás szakterületét irányította.

1989-től a Multipán Forgácsológyár Kft. ügyvezető igazgatója. 1993-ban nyugállományba vonult, de 1998-ig továbbra is előző munkahelyén és beosztásában tevékenykedett.

1964-ben az Egyetem Faipari Mérnöki Karán műszaki doktori címet szerzett, disszertációját „Célforgács légáramban való szállításának egyes elméleti kérdései” címmel készítette el.

A Faipar c. szaklapban számos publikációt jelentetett meg. 1957-től titkára, majd elnöke a FATE szombathelyi csoportjának. Munkáját Kiváló Dolgozó, három alkalommal Faipar Kiváló Dolgozója, Faipari Fejlesztésért Emlékéremmel, Újítási Emlékéremmel ismerték el.

Kalamár Angyalka (Budapest, 1931) okleveles erdőmérnök

Címe: 1075 Budapest, Asbóth u. 14. I.1.

Oklevél száma: 61-1953/54

Kelte: 1953. december 17.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően családot alapított, férje néhai Galambos László okleveles erdőmérnök volt.

Aktív szolgálatban 10 évet dolgozott. Munkahelyein műszaki előadóként tevékenykedett. Dolgozott az ERDŐKÉMIA budapesti központjában, az ERDŐTERV-nél, a Mohácsi Farostlemezgyár budapesti központjában.

Az ERDÉRT központjából került rokkantsági nyugállományba. Nyelvtudását kihasználva továbbra is dolgozott. A német és angol nyelvből tett középfokú nyelvvizsgáin túl nyelvtudását mintegy 18 nyelv (olasz, dán, japán, arab, stb.) ismerete jelzi.

Műszaki és tudományos fordításokkal, nyelvtanítással foglalkozott.

A mai napig foglalkozik idegen nyelvekkel, az utóbbi időben a kínaival.

Kálnoki Kis János (Szeged, 1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 1011 Budapest, Hunyadi János u. 13.

Oklevél száma: 10-1950

Kelte: 1950. szeptember 29.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

nyhalt

Erdőmérnöki oklevelét 1950. szeptemberében szerezte meg. Végzését követően a Honvéd Térképészeti Intézethez került.

Ezen intézetnél dolgozott 1975-ig különböző beosztásokban: mindvégig a topográfia, geodézia és a fotogrammetria területein tevékenykedett.

Nyugállományba vonulását követően aktív szolgálatot nem vállalt.

Nyelvtudásának köszönhetően szakmai cikkeket fordított németről magyar nyelvre.

Szolgálati ideje alatt 10., 15., 20., 25. éves szolgálati érdeméremet, és a Haza Szolgálatáért Érdemérem arany fokozatát kapta.

2002-ben az 1:25 000 méretarányú gyorshelyesbítés befejezésének ötvenedik évfordulója alkalmából emléklapban részesült.

Kemény Károly (Bakonypéterd, 1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 63 Light Road, Coromandel Valley SA 5051, Australia

Oklevél száma: 39-1953/54

Kelte: 1953. december 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után két évet segédmérnöként az Erdőgazdasági Tervező Iroda mélyépítési Osztályán dolgozott. 1956. novemberében elhagyta az országot, és Ausztráliában, Adelaideban telepedett le.

Kezdetben építőipari segédmunkás volt, majd 1958-ban az Állami Útépítőknél (Highways Department) az úttervezési csoport tervezőjeként helyezkedett el. 1961-ben kérésére a felmérési-kivitelezési csoportba helyezték át. Az első időszakban az új hegyi utak nyomvonalát tervezte.

1966-ban az első nagysebességű autópálya (S-E Freeway Adelaide-Melbourne útvonal) építésének kitűzésével bízták meg, felügyelete alatt 6-7 kitűzési csoport működött. 12 évig volt a S-E Freeway építésvezetője.

1978-88. között mint „Supervising Surveyor” dolgozott, munkaköre az összes Dél-Ausztráliai útépítés kitűzésére kiterjedt.

1988. novemberében nyugállományba vonult. Még 1970-ben vásárolt farmján karácsonyfa-ültetvénye van, melyen egyedi technológiát alkalmaznak. Az ültetvényt jelenleg is működteti.

Szakirodalmi munkásságát az általa készített irányvonalak alapján összeállított kitűzési munkák kézikönyv jelzi.

Keszthelyi István (Görcsöny, 1929) okleveles erdőmérnök

Címe: 1025 Budapest, Baba u. 3.

Oklevél száma: 66-1953/54

Kelte: 1953. december 18.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. decemberében szerezte meg. 1954-60. között az Erdőrendezési Intézet pécsi erdőrendezőségén tervező mérnöként dolgozott. 1960-ban az Országos Erdészeti Főigazgatóságra nevezték ki főelőadónak az Erdőrendezési, majd az Erdőgazdasági Főosztályra.

1965-től a Dél-Zalai Erdőgazdaságnál volt szakfelügyelő, majd 1968-tól az Erdészeti Hivatal Nagykanizsai Erdőfelügyelőségén erdőfelügyelőként tevékenykedett. 1972-ben az Országos Természetvédelmi Hivatalba nevezték ki osztályvezetőnek. 1977-ben a Biológiai Osztály vezetője, 1985-ben főosztályvezető-helyettes, 1986-tól főosztályvezető volt.

Munkahelye 1988-ban Környezetvédelmi és Vízgazdálkodási Minisztériummá alakult át, onnan főosztályvezetőként vonult nyugállományba 1989-ben. Fő tevékenysége a természetvédelem területi szerveinek megszervezése, a védetté nyilvánítások irányítása, szakanyagok, jogszabályok készítése, kutatási feladatok meghatározása volt.

1975-95. között a BME környezetvédelmi szakmérnök képzésében a Természetvédelem c. tantárgyat oktatta. Szakirodalmi munkásságát egyetemi jegyzet, társszerzőként 6 könyv illetve tankönyv, 17 szakfolyóiratokban megjelent publikáció jelzi.

Tagja volt „Az Erdő” szerkesztő bizottságának, a „Világörökség” magyarországi bizottságának. Munkáját Kiváló Munkáért kitüntető jelvényvel, Pro Natura Emlékéremmel, Munka érdemrend arany fokozatával ismerték el.

Kiss Ernő (Szombathely, 1929) okleveles erdőmérnök

Címe: 8621 Zamárdi, Eötvös u. 5.

Oklevél száma: 28-1953/54

Kelte: 1953. december 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. decemberében szerezte meg.

Végzését követően a Zamárdi Állami Erdőgazdasághoz helyezték, ahol a Tabi Erdészethez erdőművelési előadói beosztásba nevezték ki. Két évet dolgozott erdészeti műszaki vezetőként, majd egy évre az erdőgazdaság központjába helyezték előadónak.

1957-ben a Szántódi Erdészethez nevezték ki erdészetvezetőnek.

1976-ban a SEFAG összevonta a zamárdi és tabi erdészeteiket, az új erdészet székhelye Zamárdi lett, melynek vezetője lett.

1988-ban erdészetvezetőként vonult nyugállományba.

Munkáját 1974-ben Munka Érdemrend bronz fokozatával, 1987-ben arany fokozatával ismerték el.

Kondor Magdolna (Dr. Takácsi Nagy Andrásné) (Sopron, 1931) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Csengery u. 45.

Oklevél száma: 89-1953/54

Kelte: 1953. december 22.

meghalt 2012. jún. 8-án

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. decemberében szerezte meg. 1954. januárjától 1955. januárjáig a Szombathelyi Állami Erdőgazdaságnál erdészetvezető-helyettesként dolgozott. 1955. májusáig ugyanitt melléktermék előadó volt.

1955-63. között az Országos Erdészeti Főigazgatóság 3. sz. Erdőrendezősege Szombathelyi Kirendeltségén dolgozott mérnöki beosztásban.

1963-ban az Egyetem Ábrázoló Geometria Tanszékére került egyetemi tanársegédi beosztásba. 1966-tól 1980-as nyugállományba vonulásáig egyetemi adjunktusként oktatott.

Munkásságát 3 tudományos publikáció jelzi.

Társadalmi tevékenysége során aktív szerepet vállalt a Vöröskereszt munkájában.

Munkáját két alkalommal Főigazgatói Dicsérettel, az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetéssel ismerték el.

Kornis János (Bagamér, 1927) okleveles erdőmérnök

Címe: 4032 Debrecen, Kartács u. 7.

Oklevél száma: 84-1953/54

Kelte: 1953. december 22.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. decemberében szerezte meg.

1954-68. között a Debreceni (később Hajdúsági) Állami Erdőgazdaságnál tevékenykedett, erdészetvezető-helyettesi, erdészetvezetői, illetve erdőművelési előadói beosztásokban.

1968-1987. közötti időszakban a Debreceni Állami Erdőrendezőségénél (később Erdőfelügyelőségénél) dolgozott erdőfelügyelői, majd megbízott igazgatóhelyettesi poszton.

1987-ben nyugállományba vonult. Nyugdíjasként erdészeti szakértő tevékenységet folytat.

Társadalmi tevékenységet aktív korában az OEE-ben végzett.

Munkája elismeréseként a Munka Érdemrend ezüst fokozatával tüntették ki.

Kotány György (Rudabánya, 1931) okleveles erdőmérnök

Címe: 1125 Budapest, Rózse köz 1.

Oklevél száma: 42-1953/54

Kelte: 1953. december 16.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után 1954. januárjában a Sajóvölgyi Állami Erdőgazdaság Putnoki Erdészetéhez került, ahol helyettes erdészetvezető illetve műszaki vezető beosztásokban dolgozott. 1958. novemberétől a balassagyarmati Cserhádi Állami Erdőgazdaságnál erdőművelési előadóként, majd csoportvezetőként tevékenykedett.

1967. októberétől a vállalat főmérnökének nevezték ki. 1970-ben az Ipolyvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság igazgató-helyettese lett. 1976-ban a HM Budapesti Erdő-, Vad- és Mezőgazdasághoz került, mint igazgatóhelyettes-főmérnök. A Honvédelmi Miniszter 1988-ban a vállalat igazgatójává nevezte ki, mely beosztásból 1991-ben nyugállományba vonult.

Az OEE keretén belül előbb a helyi csoport gazdasági felelőse, majd mindkét vállalnál a helyi csoport elnöke volt. Az OEE erdőhasználati szakosztályának és műszaki-fejlesztési bizottságának tagja volt. A MTESZ Nógrád megyei szervezetének alelnöke volt.

Munkáját hat alkalommal a Kiváló Dolgozó, két alkalommal az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetéssel, illetve a Haza Szolgálatáért Érdemérem arany fokozatával ismerték el.

Dr. h. c. dr. Kovács Jenő (Egerbakta, 1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 3300 Eger, Rózsa Károly u.24.

Oklevél száma: 68-1953/54

Kelte: 1953. december 18.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után a Nyugat-Bükki Erdőgazdaságnál kezdte szakmai tevékenységét, és 1991-es nyugállományba vonulásáig itt dolgozott. 1954-56-ban a Szilvásváradai Erdészet erdészetvezető-helyettese volt. 1956-62. között Bélapátfalván erdészetvezető volt.

1962-77. között a MEFAG főmérnöke, 1977-83. között igazgatója, 1983-91. között vezérigazgatója volt.

Az erdőgazdálkodás gyakorlati feladatait tudományos és kutató munkája felhasználásával végezte. Kutatási területe az erdészeti műszaki fejlesztés, a hazai erdészeti gépgyártás, az erdészeti biomassza energetikai hasznosítása és géprendszere volt. 1968-ban egyetemi doktori címet, 1983-ban a mezőgazdasági tudományok kandidátusa, 1991-ben az MTA doktora fokozatot szerezte meg.

1973-83. között az Egyetem címzetes egyetemi docense volt, 1983-tól címzetes egyetemi tanára. 2000-ben az Egyetem Erdészeti Tudományok Doktori Iskolájának alapító tagja. 2001-ben tiszteletbeli doktori (dr. h.c.) címet kapott.

Tudományos munkásságát 158 publikáció, 13 erdészeti oktató és kutatófilm, 8 találmány, egyetemi jegyzetek, 3 szakkönyv jelzi.

1974-ben a Szalajka-völgyben megalapította az Erdészeti Szabadtéri Múzeumot.

Az OEE, az MTA Erdészeti Bizottság tagja, az MTA-MAB Erdészeti Szakbizottság elnöke, a Magyar Mérnök Akadémia elnökségi tagja, a Magyar Biomassza Társaság elnöke.

Munkáját többek közt Bedő-díjjal, MTESZ-díjjal, Állami Díjjal, Vadas Jenő Emlékéremmel, MTA-Miskolci Akadémiai Bizottság Emlékéremmel, Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztjével ismerték el.

Leic József (Grábóc, 1928) okleveles erdőmérnök

Címe: 3348 Szilvásvár, Park út 11.

Oklevél száma: 74-1953/54

Kelte: 1953. december 20.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően a Nagyatádi illetve a Délsomogyi Állami Erdőgazdaságnál először a Berzencei, majd a Középrigóci Erdészetnél erdészetvezető beosztásban helyezkedett el. 1957-61. között az Erdőgazdaság központjában erdőművelési előadó volt.

1961-ben a Nyugat-Bükki, illetve Mátrai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdasághoz került, ahol 1987-ig mint a Szilvásvárad Erdészet erdészetvezetője tevékenykedett. 1987-88-ban az Erdőgazdaság központjában főmunkatárs volt.

Szakmai tevékenysége során új termelési eszközök és munkamódszerek megválasztásával a minél szakszerűbb és eredményesebb erdőgazdálkodást törekedett megvalósítani: pl. gépi csemeteültetés, erdősítés ékásós ültetése, stabil és mobil drótkötélpályák használata.

Az OEE tagja. A Szilvásvárad Erdészet vezetése alatt szervezte meg az 1964-es, 1974-es és 1985-ös OEE Vándorgyűlés gyakorlati programját.

Munkáját két alkalommal Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetéssel, három alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el.

Licskó Zoltán (Mátrafüred, 1926) okleveles erdőmérnök

Címe: Whitecourt AB T78 1H4, 9 McLeod Dr., Alberta, Canada

Oklevél száma: 2-1953/54

Kelte: 1953. november 30.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően a Magasbakonyi Állami Erdőgazdaság erdei vasútüzeme vezetőjeként kezdett dolgozni Huszárokélopusztán. Ezután a Mátrafüredi Állami Erdőgazdaság erdei vasútüzemének vezetője volt 1956-ig, amikor a forradalom után Kanadában telepedett le. Itt kilenc éven keresztül Alberta tartomány Állami Erdészeti Szolgálatára munkatársaként légifelvétel alkalmazásával és kiértékelésével történő erdőfelmérési, erdőleltározási tevékenységet látott el.

Ezt követően ugyancsak Alberta tartomány Állami Erdészeti Szolgálatánál a Whitecourt-i terület erdőfelújítási, erdőművelési szakvezetője volt egészen 1988 évi nyugállományba vonulásáig. (Ez a munkakör magában foglalta a magyarországi fogalmak szerinti erdőfelügyeleti tevékenységet is.)

Fentiek mellett a nyolcvanas években Alberta tartomány székhelyére Edmontonba helyezték, ahonnan az erdőfelújítási, erdőművelési szakterület tartományi szintű irányítását és felügyeletét is ellátta.

Érdeklődési körének megfelelően az ottani természeti körülmények és folyamatok -beleértve a vadállományt is- tanulmányozásával is foglalkozott és nyugdíjasként is foglalkozik.

Lombos Tibor (Budapest, 1931) okleveles erdőmérnök

Címe: 2623 Verőcemasar, Liliom u. 1/b.

Oklevél száma: 56-1953/54

Kelte: 1953. december 17.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után 1954. januárban állt munkába a Diósjenői Állami Erdőgazdaság Diósjenői Erdészetébe erdőszetvezető-helyettesi munkakörbe. Még ebben az évben áthelyezés miatt a Királyréti Erdészet erdőszetvezető-helyettese lett. Három hónapos katonai szolgálatát követően az erdőszet erdőművelési munkáit irányította, majd 1955-ben fahasználati műszaki vezető lett.

1962-ben a Börzsönyi Állami Erdőgazdasághoz került fagyártmánytermelési előadónak, majd 1964-től a nógrádverőcei fűrészüzem vezetőjeként dolgozott. A fűrészüzem 1965-67. közötti korszerűsítése ideje alatt az üzemet a királyréti gépállomás területén alakították ki. A fűrészüzemet 1974-ig vezette.

1974-78. között az Ipolyvidéki Állami Erdőgazdaság balassagyarmati központjában fahasználati előadóként tevékenykedett. 1978-ban a Nagymarosi Erdészethez került, ahol a szállítási feladatokat, fagyártmánytermelés irányítását és a nagybörzsönyi vasút vezetését végezte.

1981-től 1991-es nyugdíjazásáig az Egri Erdőfelügyelőség Balassagyarmati Osztályán a Nagymarosi, a Királyréti Erdészetek, valamint öt nem állami erdőgazdálkodó felügyeletét látta el. Nyugállományba vonulását követően 1996-ig a Királyréti Állami Erdei Vasút üzemeltetését vezette.

Major Richárd (Budapest, 1929) okleveles erdőmérnök

Címe: Vancouver British Columbia, V6N 2X9 3533 West 38th Avenue, Canada

Oklevél száma: 78-1953/54

Kelte: 1953. december 20.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után a Devecseri Állami Erdőgazdaság Devecseri Erdészeténél erdészetvezető mérnökként helyezkedett el. Az erdészet székhelyét 1954-ben Magyarpolányba helyezte át, fő tevékenysége közé a fahasználat, közelítés, szállítás, erdőművelési tevékenységek irányítása tartozott.

1956. januárjában koholt vádak alapján letartóztatták, és a forradalom kitöréséig házi őrizetben tartották. Családjával 1956. végén elhagyta Magyarországot, és fél éves európai tartózkodást követően Kanada British Columbia tartományában telepedett le.

Kanadában elektromérnöki diplomát szerzett, és a tartomány mérnöki kamarájában mint elektromérnököt regisztrálták. 31 éves szolgálat után mint a B.C. Hydro Power Authority mérnöke ment nyugdíjba, ahol először az áramelosztó részlegnél, mint osztályvezető, majd a beruházási részlegnél, mint tervező mérnök, végül a magasfeszültségi áramszolgáltatásnál, mint tervező mérnök szolgált.

Nyugállományba vonulását követően komoly mértékben kapcsolódott be a magyar emigráció politikai tevékenységébe: vezetése alatt hozták létre a B.C. '56-os Forradalmi Alapítványt és Emlékművet. Mint a Magyar Demokrata Fórum alapító tagja részt vállalt a Fórum emigrációs szervezésében. A Magyar Szabadságharcos Világszövetség főtitkára volt.

Többek közt a B.C. Hydro Quarter Century Club Medal, The Iron Curtain Barbed Wire Plaque és az Antall József Emlékérem elismerésekben részesült.

Markovits László (Székesfehérvár, 1929) okleveles erdőmérnök

Címe: 8000 Székesfehérvár, Móricz Zs. u. 3.

Oklevél száma: 79-1953/54

Kelte: 1953. december 21.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. decemberében szerezte meg. 1954. februárjától a Zirci Erdészethél fahasználati műszaki vezetőként dolgozott. 1955-től a Zirci Erdészethél vezetője lett.

1957. februárjától 1969. novemberéig a Mezőföldi Erdő- és Vadgazdaság Székesfehérvári Erdészethélnek vezetőjeként tevékenykedett. 1969. novemberétől 1990. december végéig, nyugállományba vonulásáig az Erdőgazdaság igazgatója volt.

Munkája elismeréseként Kiváló Dolgozó, az Erdészethél Kiváló Dolgozója kitüntetések, a Munka Érdemrend ezüst fokozatát, Alba Régia Emlékérmét, a Haza Szolgálatáért Emlékérmét és Állami Díjat kapott.

Nyugállományba vonulása után Gróf Széchenyi Viktor Emlékérmében és az Országos Vadászkamara aranyérem kitüntetésében részesült.

Társadalmi tevékenysége során 1985-91. között az Erdő- és Vadgazdaságok Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságok Vadgazdálkodási Bizottság elnöke volt.

Mátay Ibolya (Felsőgalla, 1929) okleveles erdőmérnök

meghalt 2012. szept. 7-én

Címe: 1122 Budapest, Goldmark K. u. 8.

Oklevél száma: 45-1953/54

Kelte: 1953. december 16.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. decemberében szerezte meg. 1954-56. között az Erdőgazdasági Tervező Iroda magasépítési osztályán tervezőként dolgozott. Közben a Budapesti Műszaki Egyetem építész továbbképző tanfolyamain vett részt.

Munkája leginkább a vadászház tervezések köré csoportosult. Tervezett vadászházai (Bugac, Lenes, Valko, Nyíregyháza) ma is üzemelnek, és a Modern Építészeti Lexikonban szerepelnek.

1968-ban magasépítési munkálkodása véget ért, az ERDŐTERV profilmódosítása miatt az Állami Erdőrendezőségek Műszaki Irodájához került. Az üzemtervek arra készítették, hogy erdészeti tájrendezéssel foglalkozzon: fő munkaterülete a közjóléti erdők, parkerdők kialakítása és berendezései voltak.

1987-ben nyugállományba vonult.

Mészáros György (Nagyrákos, 1928) okleveles erdőmérnök

Címe: 4400 Nyíregyháza, Arany János u. 4/a.

Oklevél száma: 21-1953/54

Kelte: 1953. december 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után 1954-55-ben Miskolcon az Észak-Magyarországi Fűrészeknél gyakornokként dolgozott. 1955-57. között Sátoraljaújhelyen a Zemplén-hegységi Állami Erdőgazdaságnál volt műszaki előadó.

1957-60-ban a Járási Tanács Végrehajtó Bizottságánál erdészeti előadóként tevékenykedett. 1960-69. között a Nyírségi Állami Erdőgazdaság Baktalórántházai Erdészeténél erdőművelési műszaki vezetőként dolgozott, egyidejűleg a nyírségi termőhelyek és talajok feltárásával és tanulmányozásával foglalkozott. 1970-88. között Nyíregyházán a Felső-tiszai Erdő-és Fafeldolgozó Gazdaságnál volt erdőfelújítási és telepítési főelőadó.

1976-ban erdészeti növényvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett, szakdolgozatában a FEFAG területén lévő fenyvesek pusztulását okozó gombákkal foglalkozott.

Szakmai tevékenységét három növényvédelmi szakmai publikáció jelzi.

Szakmunkásképző iskolákban és tanfolyamokon erdővédelmet oktatott.

Munkáját hatszor Kiváló Dolgozó kitüntetéssel, Vadas Jenő Emlékéremmel és a Munkában töltött évekért Emlékplakettel ismerték el.

Mészáros József (Sopron, 1927) okleveles erdőmérnök

Címe: 7632 Pécs, Aiginger u. 52. 10/38.

Oklevél száma: 64-1953/54

Kelte: 1953. december 18.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően 1954-64. között a Dél-Zalai Állami Erdőgazdaságnál gépesítési előadóként, szakfegyverként, majd erdőszetvezető-helyettesként dolgozott.

1964. októberétől 1968. szeptemberéig a középrigóci Erdőgazdasági Szakmunkásképző Intézet tanára, később igazgató-helyettese volt.

1968. szeptemberében a MÉM Pécsi Állami Erdőrendezőség üzemtervező mérnöke lett, mely beosztásban 1973-ig tevékenykedett.

1973-tól 1987. októberi nyugállományba vonulásáig a Pécsi Erdőfelügyelőség igazgatója volt.

Társadalmi tevékenysége során a Baranya Megyei Tanács Környezetvédelmi Albizottságának tagja, a Hazafias Népfront Baranya Megyei Környezetvédelmi Bizottságának elnöke volt.

Munkáját az Erdészet Kiváló Dolgozója, a Széchenyi István Díszoklevél, a Kiváló Munkáért és a Munka Érdemrend ezüst fokozata kitüntetésekkel ismerték el.

Mitnyik László (Héreg, 1920) okleveles erdőmérnök

Címe: 2071 Páty, Fazekas M. u.73.

Oklevél száma: 29-1955/56

Kelte: 1955. december 5.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki tanulmányait 1949-ben kezdte meg, 1952-ben azonban kizárták az Egyetemről. Tanulmányait két év kihagyás után 1954-ben folytathatta. Erdőmérnöki oklevelét 1955. decemberében szerezte meg.

Oklevele megszerzése után a Vértesi Erdőgazdaság Csákvári Erdészetének helyezkedett el műszaki és fahasználati előadói beosztásban.

1958-ban politikai indokkal hét hónapra Tökölre internálták, melynek következtében az erdőgazdaságoknál nem tudott elhelyezkedni.

Az ERTI Bükk-fennsíkon végzett kísérleti területére nyert felvételt, ahol a feltáróutak építésével, a fakitermelés kíméletes közelítésével foglalkozott.

1963-ban a Gödöllői Erdőgazdasághoz került erdőművelői munkakörbe. 1964-ben az ERDŐTERV Organizációs-Kalkulációs Osztályán dolgozott, ahonnan 1980-ban nyugállományba vonult.

Tiszteletdiplomáját külön Kari Tanácsi határozattal az 1953-ban végzettekkel együtt kapta meg.

Óbert Gyula (Helsfa, 1929) okleveles erdőmérnök

Címe: 7624 Pécs, Szigeti út 13.

Oklevél száma: 81-1953/54

Kelte: 1953. december 21.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után 1954. januárjában a Mecseki Állami Erdőgazdaság alkalmazásába került. 1954-58. között a Vajszlói, valamint a Hetvehelyi Erdészetnél műszki vezetőként dolgozott.

1958-tól az Erdőgazdaság központjában csemetetermelési és erdőművelési előadóként tevékenykedett, 1964-68. között szakmai irányító erdészek vezetője volt.

1969-ben a Pécsi Erdőfelügyelőséghez került vezetői munkakörbe. Ezt követően igazgatóhelyettesi, majd megbízott igazgatói tevékenységet látott el 1989-es nyugállományba vonulásáig.

Társadalmi tevékenysége során az Országos Erdészeti Egyesületnek, melynek 1958. óta tagja, nyolc éven keresztül társelnöke volt. Részt vett a Mecsek hegység hideg folyosóinak hidrológiai kimunkálásában.

Munkája elismeréseként két alkalommal Kiváló Dolgozó, Kiváló Munkáért, Munka Érdemrend bronz fokozata, Fásításért miniszteri oklevél, Kiváló Társadalmi Munkáért kitüntetésekben részesült.

Ott György (Hahót, 1928) okleveles erdőmérnök

Címe: 8734 Somogyzsitfa, Kossuth L. u. 11.

Oklevél száma: 44-1953/54

Kelte: 1953. december 16.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. decemberében szerezte meg. 1954. januárjában a Lenti-i Állami Erdőgazdaság Zalabaksai Erdészetéhez került erdészetvezető-helyettesi beosztásba. 1955. áprilisában az Észak-Zalai Állami Erdőgazdaság Szentgyörgyvölgyi Erdészetének megszervezése és vezetése volt a feladata. Az erdeifenyő szálaló gazdálkodásával foglalkozott.

1961-ben a középrigóci Erdőgazdasági Szakmunkásképző Intézetbe nevezték ki, megbízott igazgatónak. 1963. májusában a szőcsénypusztai Erdőgazdasági Szakmunkásképző Intézet megbízott igazgatója lett. Az iskola megszervezése és beindítása után 35 évet töltött itt, 1988-as nyugállományba vonulásáig.

Munkája elismeréseként Kiváló Munkáért, Munka Érdemrend bronz fokozata, Kaán Károly Emlékérem kitüntetésekben részesült.

elismert 2006. október

Pap Ferenc (Mohács, 1931) okleveles erdőmérnök

Címe: 7700 Mohács, Mohácsi Jenő u. 10.

Oklevél száma: 47-1953/54

Kelte: 1953. december 16.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után 1954-56. között Miskolc-Diósgyőrben az Észak-magyarországi Fűrészek Ladi üzemében dolgozott, mint művezető.

1956. februárjában Mohácsra került, ahol 1991-es nyugállományba vonulásáig a Mohácsi Farostlemezgyárban (MOFA) dolgozott: 1958-ig mint mélyépítési műszaki ellenőr, majd termelési osztályvezető, főtechnológus, műszaki főtanácsos tevékenykedett.

Szakirodalmi munkásságát az erdőgazdasági és elsődleges faipari szakközépiskolák részére Dr. Alpár Tiborral közösen készített Technológia II. c. tankönyv jelzi.

Társadalmi tevékenysége során 1986-91. között a Baranya Megyei MTESZ mohácsi szervezetének elnöke, 1958-91. között a MOFA tűzrendészeti előadója volt.

Munkáját két alkalommal Miniszteri Dicsérettel, a Faipar Kiváló Dolgozója, Munka Érdemrend, többször Kiváló Dolgozó, MTESZ aranyérem, Tűzrendészeti és Tűzbiztonsági Érmek arany fokozata kitüntetésekkel ismerték el.

Pénzváltó Gézáné (Liebel Erzsébet) (Nagykikinda, 1928) okleveles erdőmérnök

Címe: 2100 Gödöllő, Légszesz u. 8.

Oklevél száma: 55-1953/54

Kelte: 1953. december 17.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. decemberében szerezte meg. 1954. januárjától a Gödöllői Állami Erdőgazdaságnál helyezkedett el, ahol annak 1969-es felszámolásáig dolgozott, először erdőszetvezető-helyettesként, majd terv előadó és a tervcsoport vezetője volt.

A Budapesti és a Gödöllői Erdőgazdaság egyesülésekor területrendező és birtokpolitikai előadói beosztásba került. 1964-től építési-fejlesztési előadó, végül áruforgalmi előadó volt.

1970-71-ben a MÉM Debreceni Állami Erdőgazdaság Szolnoki Felügyelőségén dolgozott.

1971-73. között Gödöllőn a Közép-Magyarországi Közmű- és Mélyépítő Vállalat műszaki előkészítő mérnöke volt. 1973-76. között a Budapesti Erdőgazdaság Fűz- és Kosáripári Vállalatnál terv és statisztikai csoportvezetőként dolgozott.

1976-tól 1983-as nyugállományba vonulásáig a MÉM Statisztikai és Gazdaságelemző Központ Információs szervezési Főosztályán az Erdészeti és Faipari Önálló Csoport vezetője volt, osztályvezetői beosztásban.

Az OEE MÉM csoportjának 1950-től tagja.

Munkája elismeréseként az Erdőgazdaság Kiváló Dolgozója, Kiváló Munkáért kitüntetésekben részesült.

Péterfalvi Sándor (Sümege, 1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 9762 Tanakajd, Rákóczi u. 35.

Oklevél száma: 6-1953/54

Kelte: 1953. november 30.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően 1953-tól 40 év szolgálati időt a Nyugat-magyarországi Fagazdasági Kombinát és annak jogelődjeinél töltött el, különböző beosztásokban.

1956. novemberében a Lenti-i Fűrészüzem munkástanácsában vállalt elnökségéért börtönbüntetésre ítélték, ahonnan 3,5 év után szabadulhatott.

Kollégái segítségével Szombathelyen a Nyugat-magyarországi Fűrészeknél helyezkedett el fejlesztőként, később főtechnológusi majd gyártmányfejlesztő munkaköröket töltött be.

Részt vett az Országos Könnyűszerkezetes Program vezetésében, több szakcikket jelentetett meg a Faipar-ban.

1993-ban külkereskedelmi vezetőként vonult nyugállományba.

A börtönévekért kapott kárpótláson vett földön 10 ha erdőt telepített, nyugdíjasként e területen tevékenykedik.

Több szakmai elismerést és kitüntetést kapott, társadalmi munkáját Aranyjelvénnel díjazták.

Práger István (Felsőgalla, 1931) okleveles erdőmérnök

Címe: 1124 Budapest, Bűrök u. 18.

Oklevél száma: 25-1953/54

Kelte: 1953. december 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. decemberében szerezte meg. 1954-56. között az Erdőgazdasági Építő Vállalatnál, ill. jogutódjánál dolgozott, beosztott mérnökként, majd építésvezetőként. 1956. májusától a Város és Községgazdálkodási Minisztérium Komárom megyei Tanács VKG Osztályának főmérnöke volt. 1957-től a Pest- ill. Nógrád megyei Földmérő Munkaközösség tagja volt.

1958. novemberétől az ERDŐTERV Mélyépítési Osztályán tervező mérnöki beosztásban, majd önálló tervezőként állt alkalmazásban. 1968-ban az AGROTERV-hez került, ahol irányító tervezőként, majd mélyépítési osztályvezetőként dolgozott. 1974. márciusától a KPM Útépítő Tröszt területi főmérnöke volt, ahol az útépítési felügyeleten túl az útépítés területén bevezetésre kerülő új építési technológiák és alkalmazását koordinálta. 1977-ben a BME Építőmérnöki Karán útépítési tervező szakmérnöki oklevelet szerzett.

1981-85. között az UTORG Technológiai Osztályát vezette. 1985. februárjától az OKTH Természetvédelmi Főosztályának vezetője volt, ahonnan 1986. végén nyugállományba vonult.

Szakmai munkáját 16 publikáció jelzi.

Nyugdíjasként 1990. végéig a KIG Koordinációs Központ szaktanácsadójaként tevékenykedett a radioizotópos tömörségmérés, talajmechanika, a környezet- és természetvédelem terén. Munkáját többek között a Mezőgazdaság és a Közlekedésügy Kiváló Dolgozója kitüntetéssel ismerték el.

Radványi Tivadar (Szuha-huta, 1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 51-127 Carey Canmore, Alberta, T1W 2R3 Canada

Oklevél száma: 3-1953/54

Kelte: 1953. november 30.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. novemberében szerezte meg. Három hónapos kötelező tartalékos tiszti kiképzés után elkezdte aspiránsi tanulmányait az Egyetem Alkalmazott Geodézia Tanszékén, kandidátusi fokozat megszerzésére. 1956-ban kandidátusi vizsgáit letette, de az 1956-os forradalom után az egyetemi csoporttal Ausztriába menekült.

1957-ben a menekült csoport műszaki részlege Kanadában, Torontóban nyert elhelyezést, az Ontariói Útépítési Minisztériumban vállalt munkát. 1957-67. között mérnök asszisztensként dolgozott az Ellenőrző Osztályon. 1967-ben P.Eng. státust kapott az Ontariói Mérnöki Kamara kultúrmérnöki szakán. 1967-78. között mint úttervező mérnök dolgozott a Minisztérium Úttervezési Osztályán. 1978-tól 1994-ig, nyugállományba vonulásáig a Minisztériumban mint közlekedés irányítási mérnök, és csoportvezető mérnök tevékenykedett.

Számos szakmai munkát írt az utak kapacitásával és a jelzőberendezések tervezésével kapcsolatban, társszerzője volt hasonló témájú kézikönyveknek.

Társadalmi tevékenysége során választmányi tag, pénztáros, alelnök, elnök volt a Kanadai Magyar Mérnök Egyesületnek. 1980-95. között egy ontariói vitorlázó repülő klub tagja volt. Mint a Magyar Helikon Társaság magyar középiskolát fenntartó testületének pénztárosa elismerést kapott az illetékes ontariói minisztériumtól.

Saskó István (Penc, 1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 2623 Kismaros, Liliom u. 10.

Oklevél száma: 29-1953/54

Kelte: 1953. december 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után 1953-55. között a Váci- illetve a Börzsönyi Állami Erdőgazdaság Kosdi Erdészeti Osztályán erdőtervezetőként dolgozott. 1955-ben az Országos Erdészeti Főigazgatóság központjában szakoktatási főelőadó volt.

1955. novemberétől 1973. márciusáig a Börzsönyi Állami Erdőgazdaság, később az Ipolyvidéki EFAG Nagy-Börzsönyi Erdészeti Osztályán erdőtervezetőként tevékenykedett.

1973-tól 1985-ig, nyugállományba vonulásáig az Országos Természetvédelmi Hivatal, illetve az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal állományában előbb természetvédelmi felügyelő, majd 1978-tól a Börzsönyi Tájvédelmi Körzet vezetője volt.

Szakirodalmi munkásságát 13 szakmai publikáció jelzi.

Társadalmi tevékenysége során megszervezte a Börzsöny Természetjáró Kört, melynek 1980-95. között elnöke volt. 1992-ig a TIT keretében rendszeres előadásokat tartott a Börzsöny természeti földrajza, növény- és állatvilága témakörben.

Munkáját az Erdészet Kiváló Dolgozója, a Munka Érdemrend bronz fokozata kitüntetésekkel ismerték el.

Simon Ferenc (Sopron, 1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Várasi u. 3.

Oklevél száma: 76-1953/54

Kelte: 1953. december 20.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. decemberében szerezte meg. 1954-55-ben a Kaposvári Állami Erdőgazdaság Szentbalázi Erdészeténél szakelőadóként dolgozott, hársak és bükkösök természetes felújításával foglalkozott.

1955. augusztusától 1959-ig a Szombathelyi Állami Erdőgazdaság Szombathelyi Erdészeténél szakelőadóként tevékenykedett. Nagyüzemi csemetekertek, illetve csemeték termesztésével, erdei fenyvesekkel, erdeifenyő magvetéssel foglalkozott.

1959-79. között a Tanulmányi Erdőgazdaság Hegyvidéki Erdészeténél erdőművelési előadó volt. 1979-89. között, nyugállományba vonulásáig erdőszervezőként Harka-Sopron hegyvidék-Ágfalva területen tevékenykedett.

Munkáját az Erdészet Kiváló Dolgozója, több alkalommal Kiváló Dolgozó és Kiváló Munkáért kitüntetésekkel ismerték el.

Soós József (Vép, 1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 8360 Keszthely, Hóvirág u. 5.

Oklevél száma: 77-1953/54

Kelte: 1953. december 20.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után 1954-55-ben a Dél-zalai Állami Erdőgazdaság Szentpéterföldi Erdészetének erdőszervezőjeként dolgozott. 1954-56. között a Keszthelyi Állami Erdőgazdaságnál fahasználati csoportvezetőként állt alkalmazásban.

Az 1956-os forradalom után Kanadába került, ahol a British Columbia tartományában telepedett le. 1957-58-ban a UBC (University of British Columbia) Sopron Faculty of Forestry (Soproni Erdőmérnöki Kar) tanársegédje volt, majd 1958-59. ugyanitt PhD tanulmányokat folytatott. 1959-62. között a UBC Egyetemi Kísérleti Erdejének segédkutatója volt.

1962-65. között Edmonton-ban (Alberta) az Erdészeti Hivatal vezetőjeként dolgozott. 1965-70 között Edmonton-ban a Kanadai Erdészeti Szolgálatnál (Canadian Forestry Service) erdőszervezőként tevékenykedett, majd 1970-74. között a szolgálat saskatchewan-i hivatalát vezette.

1974-től 1987-ig, nyugállományba vonulásáig Edmonton-ban az Alberta Erdészeti Szolgálatnál (Alberta Forest Service) az erdőszervező kutatás igazgatója és koordinátora volt. 1987-92. között erdőszervező konzultánsként tevékenykedett.

Szakmai munkásságát 23 tudományos publikáció jelzi.

Szalai László (Beleg, 1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 7500 Nagyatád, Szabadság tér 33/b.

Oklevél száma: 67-1953/54

Kelte: 1953. december 18.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően pályafutását 1954. januárjában az Észak-somogyi Állami Erdőgazdaság Szántódi Erdészeténél erdészetvezető-helyettesként kezdte. Egy év elteltével az Erdőgazdaság központjába került munkaügyi előadónak, majd 1959-ig a Szőlősgyőröki Erdészet erdészetvezetője volt.

1967-ben az Erdőgazdaság Kaszói Erdészetéhez került erdészeti főmérnöknek, ahol 1978-ig dolgozott.

1978-tól áthelyezéssel a SEFAG Nagybajomi Erdészetének igazgatója lett 1989-ig, nyugállományba vonulásáig.

1978-ban vasút-üzemeltetési vizsgát tett.

Munkáját Kiváló Műszaki Dolgozó, Kiváló Dolgozó, több alkalommal Kiváló Munkáért kitüntetésekkel ismerték el.

Székely Edgár (Bakonyszentkirály, 1931) okleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Zanati u. 28/c.

Oklevél száma: 49-1953/54

Kelte: 1953. december 16.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után 1954. januárjában a Nyugat-magyarországi Fűrészek szombathelyi központjában állt munkába, és jogutódjától, a Nyugat-magyarországi Fagazdasági Kombináttól ment nyugállományba 1991. májusában. Aktív szolgálata alatt sokrétű tevékenységet folytatott: volt MEO csoportvezető, fűrészüzemi művezető, majd üzemvezető, vállalati technológus, műszaki tervező, fejlesztő és művezető, vállalati biztonsági megbízott, munkaügyi osztályvezető, termelési és terv osztályvezető, üzemgazdasági és közgazdasági osztályvezető, műszaki-gazdasági tanácsadó.

1957-61-ben részese volt az első hazai nagyüzemi forgácslapgyártás megteremtését célzó műszaki tervező csapatnak. Közgazdasági illetve üzemgazdasági osztályvezetőként aktív részese volt az operatív termelési és gazdasági, vállalati és üzemi szintű tervek kidolgozásának.

Részt vett a fűrészüzemi, valamint a forgácslapüzemi szakmunkás és művezető képzésben, oktatóként és vizsgabizottsági tagként egyaránt.

Elvégezte a BME Villamosmérnöki Karát. Éveken át bírósági (faipari) igazságügyi szakértő volt.

Munkáját két alkalommal Kiváló Dolgozó, Kiváló Munkáért kitüntetéssel ismerték el.

Dr. h. c. dr. Szodfridt István (Győr, 1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Határőr u. 17.

Oklevél száma: 26-1953/54

Kelte: 1953. december 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

*meghall 2011.
Javaslat*

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után a Keszthelyi Állami Erdőgazdaságnál helyezkedett el, ahol először gépesítési előadóként, erdészetvezető-helyettesként, később erdészetvezetőként, majd erdőművelési előadóként dolgozott.

1958-ban az ERTI kutatója lett Budapesten, Majer Antal és Babos Imre osztályán. Erdőtársulástani, termőhelykutatói, nyárfatermesztési és botanikai problémákkal foglalkozott. 1965-ben a Kecskeméti létesített Duna-Tisza-közi Kísérleti Állomás vezetője lett.

1983-ban egyetemi tanárként az Egyetem Termőhelyismerettani Tanszékének vezetője lett. Innen ment nyugdíjba 1996-ban professor emeritus címmel. Az oktató munkában ma is részt vesz. Egyetemi doktori és akadémiai kandidátusi fokozattal rendelkezik. Tudományos munkásságát két önálló könyv, számos könyvrészlet, négy egyetemi jegyzet, 200 publikáció (melynek két-harmada tudományos értékű) jelzi.

Több akadémiai szakbizottság, a FAO Erdészeti Oktatási Bizottság tagja volt, valamint vezető-helyettes a IUFRO erdészeti termőhelykutatói szakcsoportban.

Munkáját két alkalommal az Erdészeti Kiváló Dolgozója kitüntetéssel, Bedő-Díjjal, Újhelyi Emlékéremmel, Vadas Jenő Emlékéremmel, Alföldi Erdőkért Emlékéremmel, Ember az Erdőkért Emlékéremmel ismerték el. Az Egyetem tiszteletbeli doktora (doctor honoris causa).

Tanaszi György (Berettyóújfalu, 1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 2092 Budakeszi, Batthyányi u. 22/b.

Oklevél száma: 20-1953/54

Kelte: 1953. december 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése utána Dél-somogyi Állami Erdőgazdaság Zsitifapusztai Erdészeti elölbb erdészetvezető-helyettes, majd 1955-57. között erdészetvezető volt. Ezt követően a Magasbakonyi Állami Erdőgazdaságban rövid ideig szakelőadó, majd szakfelügyelői feladatokat látott el. 1961-ben a Pápai Erdészeti vezetésével bízták meg.

1966-ban az Országos Erdészeti Főigazgatóságra került, ahol először az Erdőnevelési, később a Fahasználati Osztályon dolgozott.

1967-ben Közép-magyarországi Erdőgazdasági és Faipari Egyesülésnél tevékenykedett, mint technológiai csoportvezető.

1967. decemberében kinevezést nyert a Budapesti Állami Erdőrendezőség igazgatói posztjára, ahol 1971-ben a jogutód Budapesti Erdőfelügyelőség igazgatója lett. Innen vonult nyugállományba 1990-ben.

Munkája során az illetékességi terület üzemterv szerinti gazdálkodásának ellenőrzését, szakmai felügyeletének ellátását irányította.

Tanay László (Sopron, 1930) okleveles erdőmérnök

Címe: A-1030 Wien, Barmherzigengasse 18/23., Austria

Oklevél száma: 35-1953/54

Kelte: 1953. december 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. decemberében szerezte meg. Oklevele megszerzése után 1954-55-ben az ERDŐTERV-nél dolgozott. 1955. októberében letartóztatták, és 1956-ban tíz év börtönre ítélték. 1956. október 31-én kiszabadult, és Ausztriába menekült.

1956-71. között statikusként és építésvezetőként építővállalatoknál dolgozott.

Már a középiskolában és az Egyetemen is aktívan sportolt mint kosárlabdázó és középtávfutó atléta volt. Elért eredményeinek köszönhetően már 1957. nyarán osztrák állampolgárságot kapott.

1971-ben önálló mérnöki irodát nyitott. Úttervezés mellett közúti és vasúti hidakat, parkolóházakat tervezett, lakó- és irodaházak tetőtér kiépítésének és átalakításának statikai számítását végezte.

2001. decemberében nyugállományba vonult.

Dr. Tóth János (Kaposfüred, 1929) okleveles erdőmérnök

Címe: 32 Avenue Val Marie 06200 Nice, France

Oklevél száma: 51-1953/54

Kelte: 1953. december 17.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után 1954-ben a Homokszentgyörgyi és Lad-i Erdészetrél kezdett erdészetvezető-helyettesként dolgozni. 1955-ben az Iharosberényi Erdészetrél mint erdőművelési előadó, majd a Nagyatádi Erdőgazdaságnál mint gépesítési csoportvezető tevékenykedett. 1956. októberében vállalt szerepéért többször letartóztatták, és rövid kaszói erdőművelési előadói tevékenység után 1957. február végén elhagyta Magyarországot.

1957-58-ban a franciaországi Toulous-i Egyetemen nyelvi és geológiai tanulmányokat folytatott. 1959-ben olajkutatást végzett a Szaharában. 1960-67. között először olajkutatásokkal, majd kísérleti fásítással foglalkozott az Algíriai Sivtagban, később talajtani, éghajlati tanulmányokat végzett oázisi városokban. 1964-ben francia állampolgár lett.

1967-ben kutatóként a Francia Erdészeti Tudományos Kutatóintézetben dolgozott. 1968-ban tudományos csoportvezető, majd kutató erdőmérnök volt az Avignoni Mediterrán-övi Kísérleti Állomáson, ahonnan 1994-ben nyugállományba vonult.

Több tudományos csoportnak volt tagja, és számos tanfolyamon vett részt. Kutatási eredményeit hatvan tudományos publikáció foglalja össze.

Dél-Franciaországban 30 év alatt több, mint ötven magyar kutatót, oktatót és gyakorlati szakembert fogadott az Avignoni Kísérleti Állomáson.

Munkájáért a Párizsi Erdészeti Ismeretterjesztő Intézet, a Párizsi Magyar Nagykövetség nyilvánított ismerést. 1992-ben az Egyetem Pro Universitate Soproniensi kitüntetésben részesítette.

Török László (Sopron, 1928) okleveles erdőmérnök

Címe: 5000 Szolnok, Széchenyi krt. 47.

Oklevél száma: 11-1953/54

Kelte: 1953. december 1.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953. decemberében szerezte meg, 1953-54-ben Budapesten a Furnér- és Lemezműveknél diszpécserként dolgozott. 1954. szeptemberétől 1957. februárjáig az Országos Erdészeti Főigazgatóság megbízott osztályvezetője volt. 1957-66. között a Budapesti Fűrészeknél üzemmérnöki munkakörben dolgozott.

1966-73. között a Vértesi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál faipari osztályvezető volt. 1973-ban a Nagykunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdasághoz került, ahol 1981-ig főosztályvezetőként, 1981-84. között igazgató-helyettesként, majd 1990-es nyugállományba vonulásáig igazgatóként, illetve vezérigazgatóként tevékenykedett.

Nyugdíjas állományban négy éven keresztül a Berger-NEFAG Kft. ügyvezető igazgatója volt. Három éven keresztül a szolnoki MEZŐGÉP Rt. igazgatóságának volt az elnöke.

Szakirodalmi munkásságát két szakkönyv társszerzősége, számos szaklapokban megjelent cikk, tanulmány jelzi.

A FATE és OEE tagja, az OEE Szolnoki Csoportjának hat éven keresztül elnöke volt.

Munkáját három alkalommal Kiváló Dolgozó, Kiváló Munkáért, kitüntetésekkel, Bedő-díjjal, Munka Érdemrend arany fokozatával ismerték el.

Urbanyik János (Kétfodony, 1929) okleveles erdőmérnök

Címe: 1037 Budapest, Ilonka u. 6/b.

Oklevél száma: 63-1953/54

Kelte: 1953. december 18.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után pályáját 1954-ben a Drégelypalánki Erdészetnél kezdte, majd a Váci Erdészettel való összevonása után erdőszetvezető-helyettesi beosztásban dolgozott.

1956-ban a Kosi Erdészet vezetője lett.

Korábbi politikai szerepvállalása miatt 1965-ben családjával együtt Svédországba emigrált. Kezdetben ipari munkásként dolgozott, majd először bérelt területen díszfa előállítással foglalkozott.

Kitartó munka után saját birtokon kertészeti termékeket, dísznövényeket forgalmazó és előállító centrumot létesített Malmö mellett. A rendszerváltoztatás után a szaporítóanyagok és növények beszerzését döntően Magyarországról biztosította.

1996-ban elkezdte előkészíteni hazatelepülését, Somogyban házat épített és aktív gazdasági tevékenységet, mezőgazdasági gépkereskedelmet végez.

Visi Emil (Árpás, 1927) okleveles erdőmérnök

Címe: 7700 Mohács, Temető u. 14.

Oklevél száma: 6-1953/54

Kelte: 1953. március 28.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után Szombathelyen a Nyugat-magyarországi Fűrészeknél először üzemmérnökként, majd üzemvezető helyettesként dolgozott. 1954-56. között az Egyetemen tanársegéd, majd a Szombathelyi Erdőgazdaságnál vadászati, gépesítési előadó volt. Ezt követően a Soproni Erdőgazdaságnál mint kerületvezető erdész illetve erdészvezető helyettes tevékenykedett.

1958-ban Franciavágáson üzemvezetőként dolgozott. 1959-62. között Sárváron az Erdőgazdaság erdészeti gépesítési előadója volt, ezt követően Gödöllőn műszaki előadóként, majd a soproni Ingatlankezelő Vállalt műszaki ellenőrként tevékenykedett.

1963-ban a szombathelyi Vízügyi Igazgatóság tervező csoportvezetője lett, 1964-68. között ugyanilyen beosztásban az Őrségi Vízgazdálkodási Társaságnál dolgozott. 1968-70. között a mohácsi Vízgazdálkodási Társaság igazgató főmérnöke volt, majd 1971-től 1987-ig, nyugállományba vonulásáig Pécsen a Vízigazgatásnál építésvezetőként dolgozott.

Nyugdíjasként is aktívan tevékenykedett, jelenleg személy- és vagyonőr.

Munkáját több alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel, Emléklapokkal, Hubertus Emlékkereszttel, Tűzkereszttel ismerték el.

Zékány Tibor (Máramarossziget, 1927) okleveles erdőmérnök

Címe: 7570 Barcs, Középrigóci Erdészet

Oklevél száma: 52-1953/54

Kelte: 1953. december 17.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után a Nagyatádi Erdőgazdasághoz kapott kinevezést, ahol 30 évig a Középrigóci Erdészet vezetőjeként tevékenykedett.

Tevékenységi körébe tartozó erdőterületen az 1-30 éves korosztályba tartozó gazdasági erdőterület az üzemterv szerint 45%-os volt. Ezt a mennyiséget a felhagyott mezőgazdasági területek fásításából, valamint viharkárokból és a folyamatos vágás-felújításból eredt.

A középrigóci Erdészeti Szakmunkásképző Intézet építését irányította.

Munkáját számos szakmai és állami kitüntetéssel, Kiváló Munkáért dicsérettel ismerték el.

Az 1943-ban oklevelet szerzett erdőmérnökök közül sokan eltávoztak az élők sorából, ezért nem lehetnek velünk. Közöttük azonban több olyan egyéniség volt, akiket példaképül lehet állítani a mai fiatalok, a leendő kollégák elé, ezért röviden róluk is megemlékezünk.

Dr. Sali Imre: akadémiai doktor, címzetes egyetemi tanár Bedő-díjas. – A háború utáni magyar erdőgazdálkodás egyik kiemelkedő egyénisége. 1952-ben, 31 éves korában újonnan szervezett Erdőrendezési Intézet igazgatójává nevezték ki, és rábízta az erdőrendezés felfejlesztésével kapcsolatos, akkor rendkívül kritikus feladatok végrehajtását. Évtizedeken át a magyar erdőrendezés első embere, több éven át a magyar erdészet szakmai vezetője volt. Munkájának eredményeként erdeink üzemterv-ellátottsága 99,5 % lett. -1985-ben halt meg.

Dr. Tuskó László: az erdészeti tudományok kandidátusa, szintén Bedő-díjas. 31 éven át irányította és kiváló érzéssel, fáradtságot nem ismerve fejlesztette a Soproni Erdészeti Technikumot, a mai szakközépiskolát, és teremtette meg a színvonalas középfokú erdészeti szakképzés személyi és tárgyi feltételeit. Irányítása alatt az intézet a jellem és a szakértelem tekintetében egyaránt kiváló erdésztechnikusok generációit adta a magyar erdőgazdaságnak, akik közül többen kiváló erdőmérnökök lettek. Tanári munkája mellett jelentős kutató munkát is végzett a vörösfenyő nemesítés és a vörösfenyő-állományok racionális nevelése terén. Nemzetközi elismerést kiváltó klóngyűjteményt hozott létre. – 1984-ben távozott közülünk.

Dr. Pap László: az erdészeti tudományok kandidátusa, Kaán Károly-díjas. Hadiárva libapásztor falusi gyerekből az Erdészeti Tudományos Intézet egyik legkiválóbb és legeredményesebb, nemzetközileg elismert kutatója lett. Egész életét a meteorológiai tényezőknek az erdők fejlődését befolyásoló hatásvizsgálatára és az állományalkotó fafajok szaporítóanyag termesztésének fejlesztésére szentelte. Mindkét területen elismerten nagyot és maradandót alkotott. Nemzetközi jelentőségűek a nehezen csírázó magvakkal, valamint a vegetatív úton előállított szaporítóanyaggal kapcsolatos termesztési technológiái. Meteorológiai mérési, kutatási adatait az országos Meteorológiai Szolgálat is átvette. A Magyar Meteorológiai Társaság tiszteletbeli tagja és kitüntetettje volt. – 2001-ben hunyt el.

Bánó István: A magyar erdészeti genetika és nemesítés egyik úttörője. Életműve az erdőfenyő fafajhoz kapcsolódik. 1951-ben kezdte meg az első törzsfák kiválasztását, 1953-ban telepítette az első oltványokat, majd alakította ki mintegy 40 törzsfából klóngyűjteményét és kísérleti magplantázását. Két évtizeden át vizsgálata növekedésüket, maghozamukat, dolgozta ki magtermesztési értéküket. A legjobb növekedésű és maghozamú klónjaiból 1967-1970 között létrehozta 50 ha-on a világ első, klónvizsgálat alapján létesített magtermelő ültetvényét. Kimutatta, hogy a plantázásban megtermelt mag genetikai értéke nagyobb, mint a magtermelő állományban gyűjtötteké, és a plantázs létesítésére fordított költségek megtérülnek. Eredményeit 1966-ban 14 ország 36, 1970-ben már 21 ország 105 nemesítője tanulmányozta. 1971-ben a magyarországi eredményeket ismertető FAO-UNDP Oktatási Központ keretében mutatta be.

Dr. Ecsedy Sándor: műszaki doktor, az erdei útépités témaköréből. A háború hazai erdőfeltárás egyik legnagyobb, legeredményesebb egyénisége. 1951-ben elsőként vette házi kezelésbe az erdei feltáró utat építését. Összesen 50 km erdei vasúti pályát és 224 km erdőgazdasági feltáró utat épített. Munkájának eredményeként a Magas-Bakony erdőfeltáró hálózata jórészt elkészült. 1970-től kezdve tevékenysége a fafeldolgozás területére is kiterjedt. A zalalahápi, francivágási és devecseri fűrész- és parketta üzemek rekonstrukciója és fejlesztése az ő szakmai irányításával valósult meg. – 1999-ben halt meg.

Nyirádi Lajos: az ERDŐTERV igazgatója volt. Döntő szerepet játszott a faipar fejlesztésében azzal, hogy 1960-as évek közepén, amikor végre lehetővé vált faiparunk gyors ütemű fejlesztése, alig egy év alatt megoldotta az ERDŐTERV tervező kapacitásának több mint kétszeresére növelését, és ezzel megteremtette a farostlemez- és forgácslap gyártás jelentős fejlesztésének elsődleges feltételét. Így vált lehetővé farostlemeze termelésnek rövid idő alatt kétszeresére, a forgácslap termelésnek közel háromszorosára történt növekedése. – 1999-ben távozott közülünk.